

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณี
ของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

โดย
ลักขณา บุญณรงค์
สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประจำปีงบประมาณ 2556

**Development of English Writing Skill about the Traditions of
the Countries in ASEAN Community by Cooperative Integrated
Reading and Composition (CIRC) for the Students of
the Department of Business English**

By

Lakkana Bunnarong

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year 2013

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือ คำแนะนำเป็นกำลังใจตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

ขอขอบใจนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 ปี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ตลอดจนขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่สนับสนุนงบประมาณ และส่งเสริมให้ทำงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ท้ายสุดนี้ คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงจะเกิดจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตาแก่บิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ช่วยให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ

(นางสาวลักขณา บุญณรงค์)

กันยายน 2556

บทคัดย่อ

- รหัสโครงการ : L02/2 / 2556
- ชื่อโครงการ : การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- ชื่อนักวิจัย : นางสาวลักขณา บุญณรงค์

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน และศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยเทคนิค CIRC อีกทั้งยังเพื่อให้ นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน และเพื่อ เป็นการเตรียมพร้อมในการก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 โดยมีการ เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 39 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บ รวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้คือ แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของ ประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนก่อนและหลังทดลอง และคะแนนพัฒนาหลังการเรียนแต่ละ บท แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และแบบสอบถามความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่า ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาร้อยละ 100 มีผลคะแนนด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนเพิ่มขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค CIRC คิดเป็นค่าเฉลี่ยคะแนนที่เพิ่มขึ้น 5.7 คะแนน และมีคะแนนการพัฒนาการของนักศึกษา ในแต่ละกลุ่มจำนวน 8 กลุ่มโดยการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 เรื่อง มีค่าเฉลี่ยการพัฒนาที่ 20.68 2) นักศึกษามีผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาจากประเมินทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยที่ 3.27 และมีค่า S.D. = 0.60 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.4 ซึ่งอยู่ในระดับ การปฏิบัติการในระดับมาก และ3) มีผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านและประโยชน์ที่ได้รับ มีผลคะแนนโดยภาพรวมที่ค่าเฉลี่ย 4.54 มีค่า S.D. = 0.52 หรือคิดเป็นร้อยละ 90.8 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

Abstract

Code of Project : L02/2 / 2556

Project ' Name: Development of English Writing Skill about the Traditions of the Countries in ASEAN Community by Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) for the Students of the Department of Business English

Researcher: Miss Lakkana Bunnarong

The purpose of this research aims to develop English writing skill for Business English students about the traditions of the countries in ASEAN Community, to study the students' opinions on learning English toward CIRC technique, to provide them the knowledge about the important traditions of countries in ASEAN Community and to get ready to the membership of the ASEAN Community.

Population used in the study is the second year students of Faculty of Business English. The population that was used in this research is the second year students of the department of business English at Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Wang Klai Kangwon Campus by selecting the 39 specific samples. The tools that used in the experiment and data collecting in this research are the English writing test about the traditions of the countries in ASEAN Community using before and after the experiment as well as the score of developing after studying the lesson in each chapter, the behavior observation form of team working and the questionnaires about learning English toward CIRC. The statistics that used for analyzing the data are the average (mean), percentage and standard deviation .

The results found that 1) the scores on the English writing skill of 100 percentage of students in the traditions of the countries of the ASEAN Community has increased at 5.7 marks after learning using CIRC and the scores of developing after studying of the 8 groups in 6 chapters has the average at 20.68 marks 2) the scores on the behavior observation of the students in team working for 4 aspects as the average 3.27, S.D. = 0.60, or 65.4% that is on a practical level, and 3) the result of the students' opinions towards learning English using CIRC in all three aspects as the average 4.54 with SD = 0.52 , or 90.8 percentage.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ช
สารบัญตาราง	ซ
บทที่	
1 บทนำ	
1. ที่มาและปัญหาการวิจัย	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
3. คำถามในการวิจัย	4
4. สมมุติฐานการวิจัย	4
5. ขอบเขตการวิจัย	5
6. นิยามคำศัพท์	6
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2 บรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
1. หลักสูตรคณะบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	8
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	11
3. แผนการจัดการเรียนรู้	12
4. การสอนเขียนภาษาอังกฤษ	13
5. การประเมินผลทักษะการเขียน	22
6. วิธีการสอนแบบบูรณาการเมื่อกันเรียนรู้	23
7. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	33
8. การประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่ม	36
9. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	37
10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย
1.	กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 40
2.	ระยะเวลาในการทดลอง 41
3.	การดำเนินการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 41
4.	การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล 51
5.	สถิติที่ใช้ในการทดลอง 52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
1.	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และการวิเคราะห์ผลคะแนนพัฒนาของนักศึกษารายกลุ่ม 53
2.	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC 56
3.	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC 59
5	สรุปผลงานวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
1.	สรุปผลการวิจัย 60
2.	การอภิปรายผล 61
3.	ข้อเสนอแนะ 63
4.	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 63
	บรรณานุกรม 64
	ภาคผนวก
	ภาคผนวก ก 66
	ภาคผนวก ข 68
	ภาคผนวก ค 69

บทที่	สารบัญ (ต่อ)	หน้า
	ภาคผนวก ง	71
	ประวัติผู้วิจัย	71

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. องค์ประกอบการเขียน	17
2. การทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	71

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ระดับคะแนนการวัดผลการศึกษา	10
2. เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนา	33
3. เกณฑ์การประเมินระดับการพัฒนา	34
4. เกณฑ์การให้คะแนนเขียนสรุปเรื่อง	40
5. การให้คะแนนงานเขียน	42
6. พฤติกรรมบ่งชี้การแสดงออกพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	44
7. แสดงผลการดำเนินการทดลอง	46
8. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนทักษะการเขียนก่อน-หลังการทดลอง	52
9. ผลคะแนนพัฒนาหลังการเรียนรู้แต่ละบทเรียนกลุ่ม	53
10. ผลการประเมินพฤติกรรมงานกลุ่มของนักศึกษา	54
11. ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค CIRC	57

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและปัญหาการวิจัย

ในปัจจุบันกระแสการเตรียมความพร้อมของประเทศต่างๆ เพื่อเข้าสู่เป็นสมาชิกของกลุ่มประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. 2558 มีบทบาทที่สำคัญต่อประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้า ระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ซึ่งหนึ่งในนั้นมีเป้าหมายในการส่งเสริมความเจริญเติบโต และความร่วมมือความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศสมาชิก เนื่องด้วยเหตุที่ ประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนล้วนมีความเหมือน และความแตกต่างๆ ทั้งในด้านสังคม ศาสนา ภาษา เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และประเพณี ดังนั้นการสร้างความเข้าใจที่มีความแตกต่างดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นหนทางเพื่อนำมาสู่การยอมรับซึ่งกันและกัน จนไปถึงการร่วมมือกันในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาคให้มีความเข้มแข็ง และมีอำนาจในการต่อรองกับภูมิภาคอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงเป็นกุญแจที่สำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้แขนงต่างๆ เกี่ยวข้อมูลของสมาชิกในประชาคมอาเซียน

ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น นอกจากผู้เรียนจะมีความรู้แม่นยำ เรื่องไวยากรณ์หรือความรู้ความสามารถในตัวภาษาและทักษะแล้ว จะต้องสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษมิใช่เป็นเพียงสัญลักษณ์ในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่แสดงออกถึงความรู้สึกริขิตของผู้ใช้อีกด้วย ซึ่งการที่จะได้มาถึงความเข้าใจที่ถูกต้องนั้น จะต้องเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมไปพร้อมๆ กับการเรียนภาษา (สุภัทธา อักษรานุเคราะห์, 2532 : 1) จะเห็นได้ว่า นอกจากผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์แล้ว ยังจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติของสังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายอีกด้วย ความรู้ทางประเพณีวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียน

การสอนภาษาเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นครูผู้สอนภาษาควรรู้ไปกับการสอนประเพณีวัฒนธรรมของชาติตนเอง และชนชาติอื่นๆ เพื่อเป็นการสอนสัญลักษณ์ที่มีความหมายด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรคณะบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พุทธศักราช 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติงานได้อย่างมีระบบ ตามสภาพสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งยังมุ่งพัฒนานักศึกษาให้ก้าวเข้าสู่ธุรกิจสากล มุ่งหวังที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การตกลงทางธุรกิจ การเจรจาต่อรอง เป็นต้น โดยทักษะที่จำเป็นและสำคัญในยุคข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต การที่จะได้รับข่าวสารจากแหล่งสื่อสารเหล่านี้ได้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น (สรุศักดิ์ กาญจนการุณ, 2531 : 1) นอกจากทักษะการอ่านแล้ว ทักษะการเขียนก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการศึกษาระดับสูง ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกฝน เพื่อประโยชน์ในการจดบันทึก หรือการเขียนรายงานต่างๆ ซึ่งจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันตลอดจนประกอบอาชีพ (Paulston, 1976 : 204) เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการฝึกฟังจากคำบรรยาย หรือการเขียนย่อข้อมูลต่างๆจากการอ่าน การศึกษาวิชาต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังนั้นทักษะการอ่าน จึงเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับการเขียน ด้วยเหตุนี้ในการพัฒนาทักษะการเขียน จึงควรทำควบคู่ไปกับทักษะการอ่าน เพราะการได้มองเห็นข้อความประโยคด้วยการเขียนของตนเอง ย่อมช่วยในการจำได้ดีกว่าการอ่านแบบผ่านตาแบบอย่างเดียว และถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสมควบคู่กับการฝึกเขียน และยังพบว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก เพราะคุณภาพของงานเขียนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการอ่านของผู้เขียน คือคนที่มีความสามารถในการอ่านดีก็สามารถเขียนได้ดีด้วย (Stotsky, 1983 : 627-628)

อีกทั้ง ยังพบปัญหาจากการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุที่พบอันเนื่องมาจาก ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม ทำให้การอ่านของผู้เรียนลุ่มเหลว เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในด้านการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในการอ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ อีกประการหนึ่ง คือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ความรู้เดิมในการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียนและเกิดแรงกระตุ้นที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้นั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด นอกจากนั้นยังพบปัญหาของผู้เรียนด้านการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คือ ผู้สอนใช้เวลาในการฝึกฝนผู้เรียนในการฝึกทักษะการเขียนน้อยมาก เพราะกลัว

สอนไม่ทันเวลา และจำนวนของผู้เรียนที่มากเกินไป เมื่อผู้เรียนไม่ได้ฝึกเขียนโดยตรง และใช้เวลาการฝึกเขียนน้อยมากทำให้เกิดปัญหา ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน มิเช่นนั้น ผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อเป็นได้ ด้วยเหตุที่การเรียนรู้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สอดคล้องกับทักษะการเขียน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดীনั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนภาษาควรจะจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนั้น ยังพบว่า สาเหตุหนึ่งยังเกิดขึ้นจาก การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นแต่ให้ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้มีหลายวิธี และวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Methods) เป็นวิธีที่มีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

จากสภาพปัญหาและแนวคิดการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน อีกทั้งยังมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนานักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจให้มีความรู้เกี่ยวกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการก้าวเข้าสู่เป็นสมาชิกในประชาคมอาเซียนที่จะมีการเริ่มใช้ในอีกไม่นานนี้ จึงจัดทำงานวิจัยเรื่องพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) พร้อมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว ซึ่งมุ่งหวังว่าผลของงานวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ที่บูรณาการการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้แบบการร่วมมือกันทำงาน

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่ได้สร้างขึ้น

2.2 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน และเป็นการเตรียมพร้อมในการก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

3. คำถามในการวิจัย

3.1 นักศึกษามีความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ ประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน หลังจากเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงขึ้นหรือไม่

3.2 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) อย่างไร

4. สมมุติฐานการวิจัย

4.1 นักศึกษามีความสามารถในทักษะการเขียนเกี่ยวกับ ประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน หลังจากเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงขึ้น

4.2 นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจการ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตเนื้อหา

5.1.1 ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบการร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

5.1.2 ศึกษาสภาพการมีเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และปัญหาการเรียนด้านทักษะการเขียนเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา

5.1.3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วม โดยใช้เทคนิค (CIRC)

5.2 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นวิชาที่ผู้เรียน

ต้องผ่านการเรียนวิชาการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) การใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (Business English Usage 1) จากการที่กลุ่มประชากรได้เรียนในรายวิชาดังกล่าวไปแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการอ่านเบื้องต้นแล้ว

5.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ประจำปีการศึกษา 2/2555 ในขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีการจัดกลุ่มในการทำงานกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

5.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่มุ่งศึกษาสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้มี 2 ประเภท ดังนี้

5.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

5.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย

ตัวแปรตามที่ 1 ผลการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อน-หลัง การใช้เครื่องมือ

ตัวแปรตามที่ 2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ตัวแปรตามที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประชากรอาเซียนในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

5.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรคณบริหารธุรกิจในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 39 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 5 พฤศจิกายน - 30 กันยายน 2556

6. นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

6.1 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing) หมายถึง การสื่อความหมายด้วยตัวอักษรเป็นภาษาอังกฤษ มีการเรียบเรียงข้อความตามโครงสร้างทางภาษา ตลอดจนใช้ได้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ตรงตามจุดประสงค์ของการเขียนในแต่ละเรื่อง ซึ่งในงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการเขียนเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยเป็นการเขียนในระดับย่อหน้า (English Writing in Paragraph Level) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ ประโยคที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง (Topic

Sentence), ประโยคที่สนับสนุนหัวข้อ หรือบอกรายละเอียด (Supporting Sentences) และ ประโยคสรุปเนื้อเรื่อง (Concluding Sentence) ซึ่งมีการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียน

6.2 ประเพณี (Tradition) หมายถึง ระเบียบแบบแผนที่กำหนดพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ ที่คนในสังคม ยึดถือปฏิบัติสืบกันมา ถ้าคนใดในสังคมนั้นๆ ผ่าฝืนมักถูกตำหนิจากสังคม ลักษณะประเพณีในสังคมระดับ ประเทศชาติ มีทั้งประสมกลมกลืนเป็นอย่างเดียวกัน และมีผิดแผกกันไปบ้างตามความนิยมเฉพาะท้องถิ่น แต่โดยมากย่อมมีจุดประสงค์ และวิธีการปฏิบัติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมของสังคมเชื้อชาติต่างๆ กลายเป็นประเพณีประจำชาติและถ่ายทอดกันมา ในการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง การแต่งกาย ภาษา วัฒนธรรม ศาสนา และ เทศกาลที่สำคัญของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

6.3 ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย 10 ประเทศ คือ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ซึ่งมีการร่วมมือกัน 3 เสาใหญ่ คือ ประชาคมอาเซียน (ASEAN Economics Community – AEC อีกสองเสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) และได้มีการจัดทำกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อการดำเนินงานไปสู่ประชาคมอาเซียน โดยในการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาไปในด้านสังคมและวัฒนธรรม

6.4 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) คือ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการกิจกรรมการอ่าน และการเขียน และแบ่งผู้เรียนออกเป็นส่วนย่อย ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ โดยสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจบทเรียนร่วมกัน โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมความพร้อม โดยการจัดกลุ่มนักศึกษา โดยละความสามารถ และแนะนำ ทบทวนการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC
- 2) ขั้นสอน มีการทบทวนความรู้เดิม และบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ และสอนเนื้อหาใหม่ มีการฝึกอ่าน และเขียน โดยอาจารย์มีบทบาทเป็นผู้คอยแนะนำ
- 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักศึกษา ให้ร่วมกันเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่ม

4) **ขั้นสรุปและประเมินผล** อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันสรุปสาระสำคัญ และประเมินผลทดสอบนักศึกษารายบุคคล เพื่อนำคะแนนมาประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

6.5 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Group Behavior) หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูด และการปฏิบัติของนักศึกษา ขณะที่ทำงานกลุ่ม โดยอาจารย์ และนักศึกษาเป็นผู้ประเมิน ซึ่งประกอบด้วย การประเมินพฤติกรรมในการทำงานกลุ่ม 4 ด้าน คือ

- 1) การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน
- 2) การสื่อความหมาย
- 3) การจูงใจ
- 4) การแก้ปัญหาความขัดแย้ง

6.6 นักศึกษาศาขารวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในงานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง นักศึกษาของสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มทร.รัตนโกสินทร์ วท.วังไกลกังวล หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ปีการศึกษาที่ 2/2555

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษารวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

7.2 ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่าน และการเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่อไป ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมมือกัน

7.3 เป็นการเตรียมความของนักศึกษาให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆ เพื่อก้าวสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2553)
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. การสอนเขียนภาษาอังกฤษ
5. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
6. การประเมินผลทักษะการเขียน
7. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
8. การประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่ม
9. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 10.1 งานวิจัยภายในประเทศ
  - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2553)

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เป็นฉบับปรับปรุงปีพุทธศักราช 2553 ใช้ในการจัดการศึกษาของสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีการปรับปรุงโดยพิจารณาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2553 และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีทักษะและศิลปะในการปฏิบัติงานมีความคิด ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆได้อย่างถูกต้อง โดยใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการ

เตรียมบัณฑิตให้พร้อมกับกระแสแรงงานของอาเซียนในปีพ.ศ. 2558 ที่จะมีแรงงานจากกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาแข่งขันทำงานในประเทศไทย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จึงมีความสำคัญและมีบทบาทอย่างมากที่จะเพิ่มศักยภาพบัณฑิต ให้สามารถนำทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปเพื่อแข่งขันในตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต, 2553: 1-9)

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1.1 เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักวิชาการด้านธุรกิจต่างประเทศ เกี่ยวกับการเลขานุการ การติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติการสำนักงาน การท่องเที่ยว การโรงแรม การสื่อสารต่างประเทศ และการแปล

1.1.2 เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน พนักงานแปล พนักงานสื่อสารต่างประเทศมีความสามารถในอาชีพ และใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

1.1.3 เพื่อผลิตบัณฑิตให้ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการเตรียมและการวางแผนอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว และตรงเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่

1.1.4 เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความเป็นผู้นำ และสามารถขึ้นำสังคมได้

1.1.5 เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความประพฤติดี และมีมนุษยสัมพันธ์

1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ กำหนดให้นักศึกษาเรียนตลอดหลักสูตร 135 หน่วยกิต ซึ่งจำแนกเป็น 3 หมวด คือ

1.2.1	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	32	หน่วยกิต
	1) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6	หน่วยกิต
	2) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
	3) กลุ่มวิชาภาษา	12	หน่วยกิต
	4) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	9	หน่วยกิต
	5) กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ	2	หน่วยกิต
1.2.2	หมวดวิชาเฉพาะ	97	หน่วยกิต
	1) กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45	หน่วยกิต

2) กลุ่มวิชาชีบบังคับ	33	หน่วยกิต
3) กลุ่มวิชาชีพลือก	19	หน่วยกิต
1.2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

1.3 คำอธิบายรายวิชา

ในการวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) นั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษธุรกิจ English Writing (ENL2005) ซึ่งเป็นวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษา ที่เป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาต้องผ่านการลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป General English (ENL1001) โดยมีคำอธิบายของรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ คือ ศึกษาและพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสมในการประกอบอาชีพ (หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต, 2553: 34)

1.4 การวัดผลการศึกษา

การวัดผลและประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้กำหนดระดับคะแนนต่างๆ (หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต, 2553: 81) ซึ่งมีค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับคะแนนการวัดผลการศึกษา

ระดับคะแนน	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วย	ผลการศึกษา
ก หรือ A	4.00	ดี (Excellent)
ข+ หรือ B+	3.50	ดีมาก (Very good)
ข หรือ B	3.00	ดีพอใช้ (Good)
ค+ หรือ C+	2.50	พอใช้ (Fairly Good)
ค หรือ C	2.00	พอใช้ (Fair)
ง+ หรือ D+	1.50	อ่อน (Poor)
ง หรือ D	1.00	อ่อนมาก (Very poor)
ต หรือ F	0	ตก (Fail)
ถ หรือ W	-	ถอนรายวิชา (Withdraw)
ม.ส. หรือ I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.จ. หรือ S	-	เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
ม.จ. หรือ U	-	ไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ระดับคะแนน	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วย	ผลการศึกษา
ม.น. หรือ AU	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง เหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการกระบวนการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2545: 27-28) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนที่ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบ ผสมผสานกัน ยึดหลักการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยนำการสอนแบบตรง การเลียนแบบ และท่องจำเข้ามาแทรกในการฟังบทฟัง และพูดนำไวยากรณ์มาแทรกในการสอนมีการสรุปกฎเกณฑ์ เน้นทักษะการใช้ภาษาเป็นสำคัญ แบ่งขั้นตอนในการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้น Presentation เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรม Warm up กิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว การบอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอศัพท์ใหม่โครงสร้างประโยค หรือการอ่านและเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

ขั้นที่ 2 ขั้น Practice ขั้นนี้เป็นการฝึกที่อยู่ในความดูแลของครู (Controlled Practice) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (Free Practice) ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะการฝึกของผู้เรียน ถึงแม้จะพบว่ามีข้อผิดพลาด แต่เมื่อฝึกแล้วจึงจะแก้ไขภายหลัง เพราะระยะเวลาที่ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

ขั้นที่ 3 ขั้น Production เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การเล่นเกม ร้องเพลง และการทำแบบฝึกหัด ในการสอนแต่ละครั้งเน้นการบูรณาการทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

3. แผนการจัดการเรียนรู้

3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) หมายถึง การเตรียมแผนการ หรือโครงสร้างที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการนำเนื้อหารายวิชา สาระการเรียนรู้ มากำหนดกิจกรรมในการจัดการเรียนการ

สอน การใช้สื่อประกอบ การใช้อุปกรณ์ การวัดผล และการประเมินผลของเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชาในหลักสูตร (สุพล วังสินธุ์, 2536: 5; วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2545: 290)

3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการเรียนรู้มีข้อดีสรุปได้ ดังต่อไปนี้ คือ เป็นการวางแผน และการมรการเตรียมแผนที่ดี โดยที่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นเองนั้น ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน สอนได้ตรงหลักสูตร และทันเวลา รวมทั้งสะดวกกับครูที่ให้สอนแทน (สุพล วังสินธุ์, 2536: 6)

3.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ในแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ(อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2540 : 203 – 204) ดังต่อไปนี้

- 3.3.1 สารระสำคัญ
- 3.3.2 จุดประสงค์
- 3.3.3 เนื้อหา
- 3.3.4 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.3.5 สื่อการเรียนการสอน
- 3.3.6 วัดผลประเมินผล

3.4 ขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.4.1 ศึกษาหลักสูตร เช่น โครงสร้างหลักสูตร สื่อการสอน คำอธิบายรายวิชา
- 3.4.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรมการเรียนการสอน โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา ให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างจุดประสงค์ของรายวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร
- 3.4.3 วิธีการสอนต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ทักษะกระบวนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการเรียนรู้ต่างๆ และต้องประสานประสานกับ จินตนาการของครูผู้สอน โดยวิธีการสอนต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนให้สามารถเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด
- 3.4.4 สื่อการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน อาจเป็นสื่อที่ใช้อยู่เดิม หรือจัดทำขึ้นใหม่
- 3.4.5 เครื่องมือวัดผล และผลประเมินต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ครอบคลุมถึงสถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลอง

3.4.6 กำหนดโครงสร้างสำหรับรายวิชา 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชา สามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ คือ โครงสร้างอย่างสังเขป และโครงสร้างอย่างละเอียด

3.4.7 ซึ่งการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต้องประกอบไปด้วย

- 1) สาระสำคัญ
- 2) จุดประสงค์
- 3) เนื้อหา
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) สื่อการเรียนการสอน
- 6) วัดผลประเมินผล

3.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ดี

ลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี สามารถสรุปถึงลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้ (สถาบันราชภัฏมหาสารคาม, 2539 : 121) ได้ดังต่อไปนี้

3.5.1 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้ได้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนดำเนินไปตามจุดมุ่งหมาย

3.5.2 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสืบค้นหาคำตอบ หรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาท แต่คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบเอง โดยการตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหาเอง

3.5.3 เป็นแผนการจัดการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้ได้จริง

3.5.4 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่น ควรหลีกเลี่ยงสื่อสำเร็จรูปราคาแพง

4. การสอนเขียนภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของการเขียน

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียน ว่า เป็นการสื่อความหมายด้วยตัวอักษร ซึ่งเป็นที่เข้าใจระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ลาโด (Lado, 1977 : 143) โดยมีการเรียงลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล และเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ กล่าวคือ จะต้องประกอบด้วยความถูกต้องของรูปแบบภาษา (Correctness of Form) ความเหมาะสมของลีลาภาษา (Appropriateness of Style) และเอกภาพของ

แก่นของเรื่องและหัวข้อ (Unity of Theme and Topic) ไวน์ (White, 1980 : 143) ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ นักเรียนจะเขียนได้ต่อเนื่องเมื่อฟังมาก อ่านมากมีประสบการณ์กว้างขวาง นอกจากนั้นยังปรากฏว่า นักเรียนที่เขียนได้ดีมักเป็นผู้ที่มีทักษะการพูดดี ความรู้ทางหลักภาษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสม และสามารถเรียงประโยคได้อย่างสละสลวย ดังนั้นการสอนทักษะการเขียนควรคำนึงถึงว่าจะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรชัย, 2522 : 116 – 119)

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญหนึ่งในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่การจะสื่อสารได้ดีนั้นผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเขียน คือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ล้ำสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายในสิ่งที่ตนเขียนได้ จึงต้องมีการฝึกเขียนบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และต้องอาศัยการอ่านมากๆ เพื่อนำข้อมูลจากการอ่านมาเป็นแนวทางในการเขียน

4.2 เทคนิคการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Skill)

การเขียน คือ การสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้ส่งสารคือผู้เขียนไปสู่ผู้รับสารคือ ผู้อ่าน มากกว่าการมุ่งเน้นในเรื่องของการใช้คำและหลักไวยากรณ์ หรือ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่มุ่งเน้นความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการสื่อความหมาย มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) อย่างไรก็ตาม กระบวนการสอนทักษะการเขียน ยังจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการสร้างระบบในการเขียน จากความถูกต้องแบบควบคุมได้ (Controlled Writing) ไปสู่การเขียนแบบควบคุมน้อยลง (Less Controlled Writing) อันจะนำไปสู่การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ได้ในที่สุด การฝึกทักษะการเขียนสำหรับผู้เรียนระดับต้น สิ่งที่คุณสอนต้องคำนึงถึงให้มากที่สุด คือ ต้องให้ผู้เรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับ คำศัพท์ (Vocabulary) กระบวนไวยากรณ์ (Grammar Pattern) และเนื้อหา (Content) อย่างเพียงพอที่จะเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถคิดและเขียนได้ ซึ่งการสอนทักษะการเขียนในระดับนี้ อาจมีใช้การสอนเขียนเพื่อสื่อสารเต็มรูปแบบ แต่จะเป็นการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบที่ถูกต้อง อันเป็นรากฐานสำคัญในการเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับ สูงได้ต่อไป ครูผู้สอนควรมีความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการ เขียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างไร ผู้เรียนจึงจะมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีการสอนการเขียนเทคนิควิธีปฏิบัติได้ 3 แนวทาง คือ

4.2.1 การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นแบบฝึกการเขียนที่มุ่งเน้น

เรื่องความถูกต้องของรูปแบบ เช่น การเปลี่ยนรูปทางไวยากรณ์ คำศัพท์ในประโยค โดยครูจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่เปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียน ผู้เรียนจะถูกจำกัดในด้านความคิดอิสระ สร้างสรรค์ ข้อดีของการ

เขียนแบบควบคุมนี้ คือ การป้องกันมิให้ผู้เรียนเขียนผิดตั้งแต่เริ่มต้น กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียน เช่น Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยค หรือ ข้อความที่กำหนดให้ ในขณะที่เขียนคัดลอก ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำ การประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยค และอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน Gap Filing เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยค ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้คำชนิดต่างๆ (Part of Speech) ทั้งด้านความหมาย และด้านไวยากรณ์ Re-ordering Words, เป็นการฝึกเขียนโดยเรียงเรียงคำที่กำหนดให้ เป็นประโยค ผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำในประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเรียนรู้ความหมายของประโยคไปพร้อมกัน Changing forms of Certain words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ในประโยค ให้เป็นรูปพจน์ หรือรูปกาล ต่างๆ หรือ รูปประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ ผู้เรียนได้ฝึกการเปลี่ยนรูปแบบของคำได้อย่างสอดคล้องกับชนิดและหน้าที่ของ คำในประโยค Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตาราง มาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด ผู้เรียนได้ฝึกการเลือกใช้คำที่หลากหลายในโครงสร้างประโยคเดียวกัน และได้ฝึกทำความเข้าใจในความหมายของคำ หรือประโยคด้วย

4.2.2 การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less – Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และผู้เรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น การฝึกการเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเค้าโครง หรือรูปแบบ แล้วให้ผู้เรียนเขียนต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ วิธีการนี้ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การเขียนอย่างอิสระได้ในโอกาสต่อไป กิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระ เช่น Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกัน ด้วยคำขยาย หรือ คำเชื่อมประโยค ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนเรียงเรียงประโยคโดยใช้คำขยาย หรือ คำเชื่อมประโยค ในตำแหน่งที่ถูกต้อง Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยใช้คำคุณศัพท์แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ ผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามได้อย่างสอดคล้อง และตรงตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราว ภายหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้ว โดยอาจให้จับคู่ แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้ แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้ หลังจากนั้น จึงให้เขียนเรียงเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้า ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนเรื่องราวต่อเนื่องกัน โดยมีคำถามเป็นสื่อนำความคิด หรือเป็นสื่อในการค้นหาคำตอบ ผู้เรียนจะได้มีข้อมูลเป็นรายชื่อที่สามารถนำมาเรียงเรียงต่อเนื่องกันไปได้ อย่างน้อย 1 เรื่อง Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โดยเขียนจากข้อมูล หรือ ประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมาย และโครงสร้างประโยค ของเรื่องที่อ่าน เมื่อผู้เรียนได้อ่านเรื่องและศึกษารูปแบบการเขียนเรียงเรียงเรื่องนั้นแล้ว ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลหรือประเด็นที่กำหนดให้มาเขียนเลียนแบบ หรือ เทียบเคียงกับเรื่องที่

อ่านได้ Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลายๆด้าน เช่น การสะกดคำ ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ รวมถึงความหมายของคำ ประโยคหรือข้อความที่เขียน

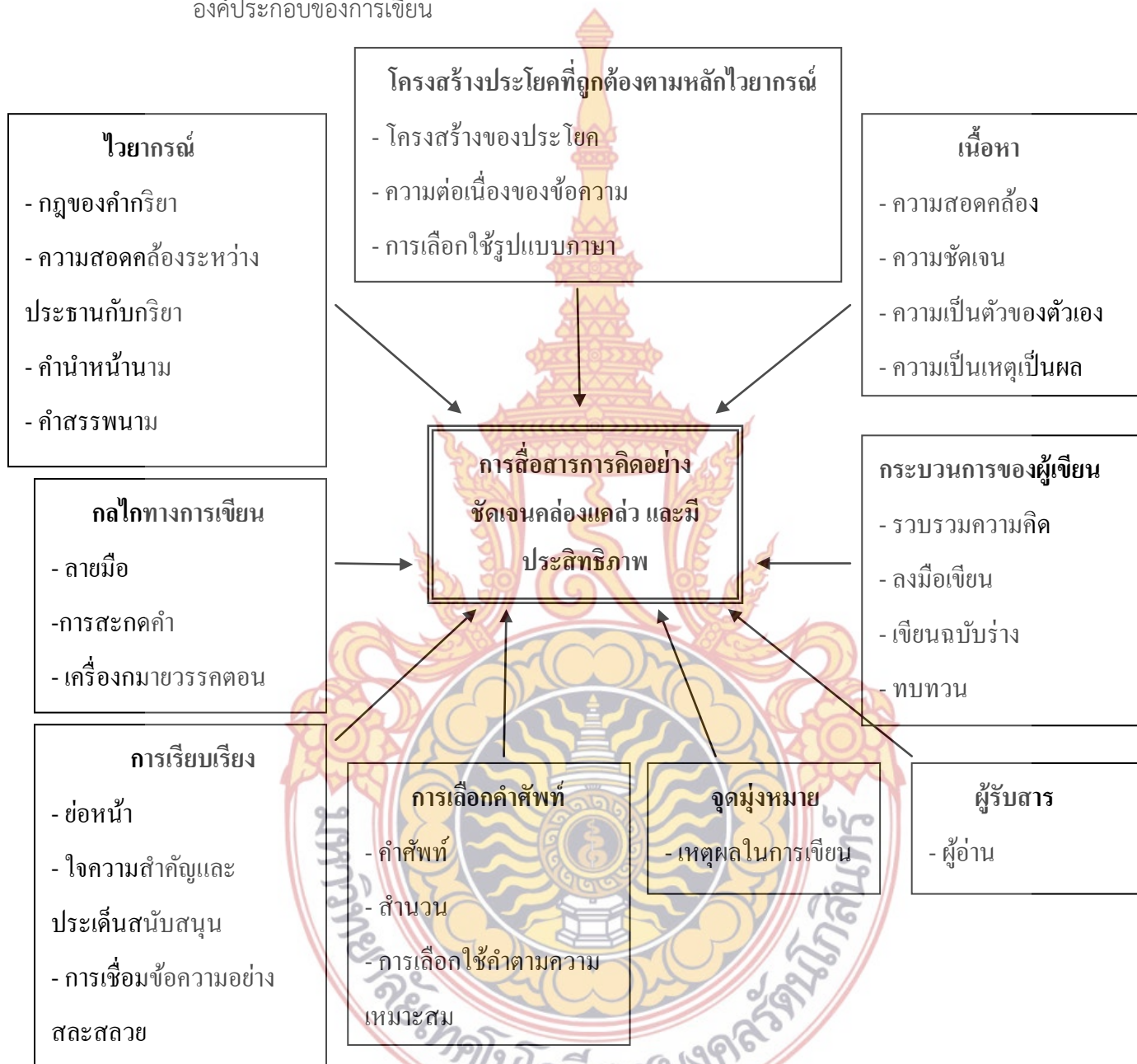
4.2.3 การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใด ผู้เรียนมีอิสระเสรีในการเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด จินตนาการอย่างกว้างขวาง การเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเพียงหัวข้อเรื่อง หรือ สถานการณ์ แล้วให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเอง วิธีการนี้ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้เต็มที่ ข้อจำกัดของการเขียนลักษณะนี้ คือ ผู้เรียนมีข้อมูลที่เป็นคลังคำ โครงสร้างประโยค กระสรวนไวยากรณ์เป็นองค์ความรู้อยู่ค่อนข้างน้อย ส่งผลให้การเขียนอย่างอิสระนี้ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

อะไบเดอร์ลิน (Aboderin . 1986 : 38-40) ยังได้เสนอกิจกรรมการสอนเขียนไว้

3 ลักษณะ คือ

1. Controlling Writing เป็นการเขียนที่มีการควบคุม แบ่งเป็น
  - 1) Copying เป็นการคัดลอก เพื่อการเขียนอย่างง่ายๆ เพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับรูปแบบและประโยค การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
  - 2) Gap Filling การเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกการเขียนที่ใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก
  - 3) Controlled – Composition เป็นการเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ เป็นการฝึกการเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่างๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นประโยคเป็นข้อความนั่นเอง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำต่างๆ ที่จำเป็น นักเรียนจะเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผู้เป็นประโยคเองให้เหมาะสม
  - 4) Writing Down เป็นการฝึกเขียนจากการฟัง โดยการเขียนเรื่องให้มีความใกล้เคียงกับเรื่องที่ฟัง
  - 5) Picture Reading การเขียนโดยใช้ภาพกำหนดโครงเรื่อง นักเรียนต้องผูกเรื่องตามแนวคิด จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเอง
  - 6) Sentence Combining เป็นการรวมประโยคเข้าด้วยกัน
2. Guided Writing เป็นการเขียนแบบชี้แนะ ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและความคิดเห็นออกมา อาจมีการอธิบายในหัวข้อนั้นก่อน
3. Free Writing เป็นการเขียนแบบอิสระ ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลายด้านเข้ามาผสมผสานกัน

จากแผนภาพที่ 1 คือ กระบวนการสื่อสารการคิดอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ที่แสดงถึงองค์ประกอบของการเขียน

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของการเขียน

ที่มา : Ann Raimes, Techniques in Teaching Writing (New York : Ozford University Press, 1983), 5

4.3 องค์ประกอบของการเขียน

ได้มีนักวิชาการที่ให้ความเห็นถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

บรูคส์ และกรุนดี (Brooks & Grundy. 1990 : 14-26) ให้ความเห็นถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนที่ครูผู้สอนควรสอนแก่นักเรียน คือ

4.3.1 จุดมุ่งหมายของการเขียน (Purpose) ผู้เขียนต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนก่อน จึงจะสามารถลงมือเขียนได้

4.3.2 ภาษาพูด และภาษาเขียน (Spoken and Writing) ผู้เขียนต้องมีความเข้าใจในภาษาในการเขียนงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะใช้ภาษาเขียนในการเขียนงานเขียน นอกจากเป็นการเขียนงานเขียนที่มีบทพูด อาจมีการใช้ภาษาพูดเข้ามาร่วมด้วย อย่างไรก็ตามในองค์ประกอบข้อนี้รวมการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ สังคมศาสตร์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆด้วย

4.3.3 ความเป็นนักอ่าน (Readership) ผู้เขียนต้องเป็นผู้ที่อ่านมาก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนไม่เพียงแต่จะได้รับความรู้ที่จะนำมาใช้ในการเขียนเท่านั้น แต่จะทำให้ผู้เขียนได้เห็นรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกันไปในงานเขียนแต่ละชิ้น ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการเขียนของผู้เขียน

4.3.4 กระบวนการ และผลิตผลของงานเขียน (Process and Product) ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในกระบวนการเขียนว่า ในการเขียนแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีลำดับขั้นตอน ต้องมีการศึกษาข้อมูล มีการวางแผน (Planning) เพื่อเขียนฉบับร่าง (Draft) ก่อนแล้วจึงทบทวนแก้ไข (Revising) เพื่อให้ได้งานเขียน (Product)

4.3.5 การวิเคราะห์รูปแบบงานเขียน (Genre Analysis) ผู้เขียนต้องมีความรู้และความเข้าใจในรูปแบบของงานเขียนแต่ละประเภทว่างานเขียนใดควรใช้รูปแบบการเขียนแบบใด เพื่อเลือกรูปแบบนั้นให้เหมาะสมกับงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการจะเขียน

แฮร์ริส (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 92 ; อ้างอิงจาก Harris . 1969. How to Teach Reading. P.68-69) กล่าวว่าองค์ประกอบของการเขียนได้แก่

- 1) เนื้อหา ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
- 2) การวางรูปแบบ ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
- 3) ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
- 4) ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกการโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวน

ต่างๆของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้นๆ

5) กลไกของการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้นๆ

4.4 กระบวนการเขียน (Writing Procedure)

ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จมักดำเนินตามขั้นตอนการเขียนที่เป็นระบบกล่าวคือ เริ่มด้วยการค้นหาหัวข้อเรื่องที่ต้องการเขียน จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ กำหนดใจความหลักของเรื่องหรือสิ่งที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบ แล้วจึงลงมือวางโครงร่าง หลังจากนั้นก็มีร่างงานเขียน อ่านทบทวนและตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดหรือบกพร่อง และเขียนร่างสุดท้าย ขั้นตอนที่สำคัญของการเขียนเรียงความ คือ ก่อนลงมือเขียน ซึ่งเป็นการรวบรวมความคิดและวางโครงร่าง และการร่างและทบทวน ซึ่งถือเป็นการถ่ายทอดความคิดลงสู่หน้ากระดาษ ช่วยให้ผู้เขียนมองเห็นข้อบกพร่องได้ชัดเจนขึ้น และเปิดโอกาสให้แก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะเป็นร่างสุดท้าย นักเขียนที่ดีจะดำเนินตามขั้นตอนการเขียน ซึ่งอาจแบ่งออกได้ดังนี้

4.4.1 ก่อนลงมือเขียน (Pre writing)

- 1) ค้นหาหัวข้อเรื่อง
- 2) รวบรวมข้อมูล
- 3) ค้นคิดใจความหลัก
- 4) เตรียมการเขียนหรือวางโครงร่าง

4.4.2 การร่างงานเขียน (Drafting)

- 1) การปรับปรุงร่างงานเขียน (Revising)
- 2) การบรรณาธิกร/พิสูจน์อักษร (Editing/Proofreading)
- 3) การเขียนร่างสุดท้าย (Writing the Final Draft)

ขั้นตอนที่ 1 ก่อนลงมือเขียน (Pre writing) ในขั้นก่อนลงมือเขียน ผู้เขียนจำเป็นต้องดำเนินการต่อไปนี้ การค้นหาหัวข้อเรื่องที่จะเขียน สามารถกระทำได้หลายขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การระดมสมอง (Brainstorming) หมายถึง การเขียนคำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ ที่ผุดขึ้นมาในสมอง เมื่อคิดถึงหัวข้อเรื่องใด ขอให้เขียนทุกสิ่งทีนึกถึงอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องหยุดคิด หากคิดว่า จะเขียนเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่สนใจ ก็จำเป็นต้องระดมสมองคำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือ

สัมพันธ์กับแต่ละหัวข้อที่สนใจ เพื่อให้ตนเองพอทราบได้ว่า มีพื้นฐานความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ เพียงพอที่จะเขียนได้หรือไม่

2) การจัดกลุ่ม (Clustering) หมายถึง การจัดคำต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่ม ๆ โดยอาจใช้เส้นและวงกลมเพื่อจัดระเบียบและประเภทของความคิดและเพื่อแสดงว่าความคิดนั้น ๆ สัมพันธ์กันอย่างไร

3) การเขียนอย่างอิสระ (Free writing) เป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่งในการสำรวจและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง การเขียนแบบนี้ก็เหมือนกับการระดมสมอง กล่าวคือ ให้เขียนทุกสิ่งทุกอย่างที่คิดได้ โดยไม่ต้องหยุด แต่ต้องเขียนเป็นประโยคเต็ม โดยไม่สนใจไวยากรณ์หรือตัวสะกด

4) การรวบรวมข้อมูลหรือการจดบันทึกข้อมูล (gathering information/taking notes)

5) การพัฒนาใจความหลัก (developing a main idea or thesis statement) นักเขียนส่วนใหญ่มักจะเขียน thesis statement ก่อนเริ่มลงมือเขียนร่างที่หนึ่ง เหตุที่ thesis statement เป็นสิ่งสำคัญ นักเขียนจึงมักเปลี่ยนแปลงและเขียนใหม่อยู่หลายครั้ง จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่อาจมีการแก้ไขปรับปรุง thesis statement ทุก ๆ ขั้นตอนของการเขียน ขอให้พึงระลึกไว้ว่า จุดมุ่งหมายของ thesis statement ก็คือ แสดงใจความหลัก กล่าวถึงหัวข้อย่อย และอาจระบุการจัดระเบียบหรือลำดับเนื้อหาของเรียงความทั้งเรื่องหลังจากรวบรวมข้อมูล ไตร่ตรอง และอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องแล้วเขียนใจความหลักหรือความคิดเห็นที่ต้องการจะเสนอ

6) การเขียนโครงร่าง (Outlining) เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญก่อนลงมือเขียน เพราะช่วยให้ผู้เขียนจัดลำดับความคิด และวางโครงร่างของเนื้อหาที่จะเขียนได้ชัดเจนและเป็นระบบมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การร่างงานเขียน (Drafting)

ในการร่างงานเขียน ผู้เขียนควรให้ความสำคัญกับสาระที่ต้องการนำเสนอมากที่สุด ในขั้นตอนนี้ยังไม่ควรกังวลเกี่ยวกับการเขียนให้สละสลวยและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากนัก เพราะอาจเป็นอุปสรรคต่อการนำเสนอความคิดและสาระได้ มีความเชื่อกันว่า การเขียนคือการเขียนแล้วเขียนใหม่อีก (Writing is rewriting.) จึงไม่ผิดแปลกอะไรหากงานเขียนร่างในขั้นตอนนี้ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สละสลวย และอาจยังมีข้อผิดพลาดอยู่หลายประการ ร่างแรก ๆ ของเรียงความอาจจะยังไม่สมบูรณ์แบบแต่นับเป็นการฝึกฝนที่ดีประการหนึ่ง ประโยชน์ของการร่างงานเขียนมีหลายประการดังนี้

1. ผู้เขียนสามารถ “เห็น” ความคิดที่ถ่ายทอดลงบนหน้ากระดาษได้ชัดเจนกว่า
2. ผู้เขียนสามารถให้ผู้อื่นอ่านร่างงานเขียนของตนเองและวิจารณ์ได้
3. ผู้เขียนเปิดโอกาสให้ตนเองได้ปรับปรุงร่างงานเขียนก่อนที่จะเขียนร่างสุดท้าย ทั้ง

ด้านเนื้อหาสาระ ภาษา และลีลาการเขียน

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงร่างงานเขียน (Revising)

หลังจากร่างงานเขียนแต่ละส่วนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทั้งบทนำ เนื้อหา และบทสรุป ผู้เขียนควรทบทวนและตรวจสอบ และปรับปรุงงานเขียนแต่ละส่วนของตนเองอีกครั้งทั้งด้านเนื้อหาสาระ ภาษา และลีลาการเขียน การดำเนินการในขั้นตอนนี้จึงมักรวมถึงการบรรณาธิกร/พิสูจน์อักษร (editing/proofreading) และการเขียนร่างสุดท้าย (writing the final draft) ด้วย ทั้งนี้อาจใช้แบบรายการตรวจสอบต่อไปนี้เป็นแนวทางผู้เขียนงานเขียนภาษาอังกฤษบางคนอาจมีความรู้สึกว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เป็นหน้าที่ของผู้อื่น เช่น เจ้าของภาษา ครูผู้สอน หรือผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ แต่ความจริงแล้วความสามารถในการตรวจแก้ไขไวยากรณ์ของตนเอง (editing your own grammar) เป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมากประการหนึ่ง เพราะการพึ่งพาเจ้าของภาษา ครู หรือผู้อื่นให้ตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ให้อาจทำได้ไม่เสมอไป ผู้เขียนจึงควรต้องเรียนรู้ที่จะหาข้อผิดพลาดในงานเขียนและแก้ไขด้วยตนเอง ทักษะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัย 1) ความเข้าใจเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และ 2) เวลาและการฝึกฝน การหาโอกาสอ่านภาษาอังกฤษให้มากก็มีส่วนช่วยให้ตระหนักได้ว่า ประโยคถูกต้องตามไวยากรณ์หรือไม่

5. การประเมินผลทักษะการเขียน

การวัดผลประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสอนทักษะการเขียน เพราะเป็นขั้นตอนที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของผลงาน หรือความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เมื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น การประเมินผลก็ต้องมุ่งวัด และประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมายของผู้เรียน การวัดประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน จะได้รับการทดลองหรือไม่ทดสอบก็ได้ การวัดและประเมินโดยไม่มี การทดสอบทำได้โดยสังเกตพฤติกรรมต่างๆของผู้เรียน เช่น ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งประเมินจากแบบฝึกหัด ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และประโยค เป็นต้น (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2539 : 197 – 199)

การวัดและการประเมินผลโดยการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายนั้นจะใช้หลักการทดสอบที่เน้นหน้าที่การสื่อความหมายในภาษา (Communicative Function) ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษา (Language Pattern) ในการสร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละจุดประสงค์ของการเรียน และสามารถประเมินได้โดยไม่ต้องมีคำตอบที่ตายตัว เรียกว่า คำตอบแบบ

อัตนัย (Subjective) การทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมุ่งไปที่ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (Appropriacy) มากกว่าความถูกต้องทางภาษา (Performance) ไม่ใช่การทดสอบความรู้ทางภาษา (Cognition) นอกจากนี้ การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ (Criterion - Reference) เช่น ประเมินออกมาว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงใด หรือระดับใด ซึ่งความสามารถในการเขียนแต่ละขั้นนั้น สามารถอธิบายได้ว่างานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นอย่างไร ไม่ใช่ประเมินว่าผู้เรียนผ่านการทดสอบได้เป็นอันดับที่เท่าไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของตนเองว่ามีแค่นั้นเพียงใด (อรุณี วิริยะจิตรา 2532 : 109-112, อ้างถึงใน สุดศิริ สิริคุณ 2544 : 14)

การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ จะเน้นการวัดและประเมินจากองค์ประกอบที่สำคัญทางภาษา ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกการเขียน และมีการเสนอกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมการตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุด ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ (Heaton 1975 : 133-139; Jacobs and others 1981 : 28-29; Masson 1983 : 101-122, อ้างถึงใน สุดศิริ สิริคุณ 2544 : 14)

6. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนแบบกลุ่มย่อยที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อให้ให้นักเรียนคิดความ ร่วมมือร่วมใจกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือกันให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจบทเรียนได้ดี และพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกันของนักเรียน แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ประกอบด้วย

6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้
สมคิด สร้อยน้ำ (2542 : 131) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็น กิจกรรมการเรียนการสอน ที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมมือกันในการทำงานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือและสนับสนุนความสำเร็จซึ่งกันและกัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย 3 - 4 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีความแตกต่างกัน ทางด้านสติปัญญา และความสามารถ สมาชิกในกลุ่มจะ ปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความรู้ทั่วกันทั้งกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจะต้องช่วยเหลือตนเองและรับผิดชอบตนเองให้มาก

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 134) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งมีลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สนอง อินละคร (2544 : 116) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 – 6 คน ที่มีความสามารถคละกัน คือนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 – 4 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนทุกคนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการปรึกษาหารือภายในกลุ่ม ผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนคือผลสำเร็จของกลุ่มจากความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนร่วมมือและช่วยเหลือกัน ในการเรียนรู้ และแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่มสมาชิกในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งตนเองและส่วนรวม มีการฝึกฝนและใช้ทักษะการทำงานกลุ่มร่วมกัน ผลงานกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกแต่ละคน

6.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542 : 42 – 43) กล่าวว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันโดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของแต่ละกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

ประสบการณ์เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์เดิมของตนออกมาใช้ในการเรียนและแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับเพื่อน ๆ ที่อาจมีประสบการณ์คล้ายหรือแตกต่างกัน

1) การสะท้อนความคิดและอภิปราย เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองแลกเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดประเด็นวิเคราะห์วิจารณ์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของผู้อื่นซึ่งแตกต่างไปจากตน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการ

เรียนรู้ที่กว้างขึ้น และผลของการสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปราย จะทำให้ได้ข้อสรุปที่หลากหลาย และผู้เรียนรู้ทำงานเป็นทีม

2) ความเข้าใจและเกิดความรอบยอด เป็นขั้นตอนการสร้างความรู้ความเข้าใจและนำไปสู่การเกิดความคิดรอบยอด อาจเกิดขึ้นโดยผู้เรียนเป็นฝ่ายริเริ่มและครูช่วยเติมแต่งให้สมบูรณ์ หรือครูอาจนำทางแล้วผู้เรียนสานต่อจนความคิดนั้นสมบูรณ์เป็นความคิดรอบยอดการทดลองหรือประยุกต์แนวคิด เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในลักษณะหรือสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของผู้เรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 134 – 135) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

- 1) การมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในทางบวก หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มมีการทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการแข่งขัน มีการใช้วัสดุอุปกรณ์และข้อมูลต่างๆ ร่วมกันมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน รวมทั้งได้รับผลประโยชน์หรือรางวัลโดยเท่าเทียมกัน
- 2) การปฏิบัติสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างกันทำงานกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน
- 3) การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบเช็คหรือทดสอบให้มั่นใจว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ เพียงใด โดยสามารถที่จะทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น การสังเกต การทำงาน การสอบถามปากเปล่า เป็นต้น
- 4) การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรจะได้รับฝึกฝนทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาและทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น
- 5) กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะต้องทำงานความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มาตรการวางแผน ดำเนินงานตามแผน ประเมินผลงานและปรับปรุงงานร่วมกันองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่นมีความสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างจริงจังในการดำเนินกิจกรรม จึงจะทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้

6.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 35) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้

3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันจะจัดเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 2 – 6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2) ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน และแนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนบทบาทตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูจะกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่างๆ กัน เช่น Jigsaw, TGT, STAD, TAI, GT, LT, CIRC, CO-op- Co-op เป็นต้น เพราะ เทคนิควิธีการแต่ละครั้งที่ใช้จะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละครั้ง ในการเรียนแต่ละครั้งอาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือหลายๆ เทคนิคประกอบกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน

4) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขหน้าที่และบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

บทบาทครู

- 1) จัดกลุ่มผู้เรียนให้มีสมาชิกแตกต่างกัน กลุ่มละประมาณ 3 – 5 คน
- 2) ทบทวนเรื่องบทบาทของการทำงานกลุ่ม หน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 3) ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน ให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่ผู้เรียนจะต้องศึกษา

1) ให้ความร่วมมือกลุ่มในการทำงาน ขณะที่ผู้เรียนเรียนหรือทำงานกลุ่มเป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่มย่อย และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม

2) วัดผลประเมินผล ในการเรียนแต่ละครั้งเมื่อจบบทเรียนทุกคนจะต้องรับการวัดและประเมินผล เพื่อที่จะได้รู้ว่าประสบผลสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใด และนำคะแนนที่ได้มาคิดเป็นคะแนนของกลุ่ม

3) การให้การเสริมแรง เป็นการยอมรับในความสำเร็จของผู้เรียนและของกลุ่มการเสริมแรงอาจใช้คำพูด วุฒิบัตร สิ่งของ ฯลฯ เพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้เรียนและกลุ่มตามความเหมาะสม

4) สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม

บทบาทผู้เรียน

1) ไว้วางใจซึ่งกันและกันและพัฒนาทักษะการสื่อสารความหมาย
2) ในการทำกิจกรรมการเรียนแต่ละครั้งสมาชิกคนหนึ่งทำหน้าที่ผู้ประสานงานคนหนึ่งทำหน้าที่เลขานุการกลุ่ม ส่วนสมาชิกที่เหลือทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมทีม สมาชิกทุกคนต้องได้รับมอบหมายหน้าที่ที่รับผิดชอบ

3) ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกกลุ่มทุกคน
4) รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนและเพื่อนๆ ในกลุ่มผู้เรียนจะร่วมมือกันทำกิจกรรมกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม แลกเปลี่ยนความรู้และวัสดุอุปกรณ์ ให้กำลังใจซึ่งกันและกันดูแลกันให้ปฏิบัติตามหน้าที่และช่วยกันควบคุมเวลาในการทำงาน

6.4 ข้อดีของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพิจารณาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่ การยอมรับซึ่งกันและกันสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุขพร้อมกับพัฒนาความดีงาม และความรู้ความสามารถการเรียนแบบร่วมมือจึงมีผลดี ดังต่อไปนี้

1) ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือหรือแลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย สมาชิกกลุ่มทุกคนกล้าถามคำถามที่ตนไม่เข้าใจ บรรยากาศเช่นนี้นำไปสู่การอภิปรายซักถามทั้งภายในชั้นและนอกชั้นเรียนอันนำไปสู่การเรียนรู้แบบไร้พรมแดน 2. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุย อภิปราย ซักถาม จนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน คนที่เรียนเก่งสามารถช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าให้ตามเพื่อนให้ทัน

2) ช่วยลดปัญหาความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ผู้เรียนจะให้กำลังใจ ยอมรับและ

ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะรับผิดชอบในการสำเร็จของกลุ่มจึงจำเป็นต้องร่วมมือกันพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในกลุ่ม

3) ช่วยกระชับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของทั้งห้องเรียน เมื่อผู้เรียนเก่งจะช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เขาจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดของสิ่งที่กำลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น ขณะที่ผู้เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ง่ายกว่าเรียนกับครู

4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ศึกษาค้นคว้าทำงานและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีอิสระที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5) ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะมีทักษะในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา กรณีมนุษยสัมพันธ์และการสื่อสารความหมาย

6) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเตรียมผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน

6.5 การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิควิธีการสอนหลายรูปแบบ ซึ่งมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบันมี 8 รูปแบบ ดังนี้

1) Jigsaw ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ในหัวข้อที่แตกต่างกันออกไปแล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตนเองเพื่อสอนในสิ่งที่ตนไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ การประเมินผลเป็นรายบุคคล แล้วรวมคะแนนของกลุ่ม เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เทคนิคนี้ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียนเนื้อหาวิชาจากตำราเรียน เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย

2) Teams Games – Tournaments (TGT) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือมีคำตอบถูกต้องชัดเจน เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์และทักษะการใช้แผนที่และความคิดรวบยอดทางวิทยาศาสตร์

3) Student Teams and Achievement Divisions (STAD) เทคนิคนี้พัฒนาเพื่อเติมจาก TGT สมาชิกในกลุ่ม 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและงานของกลุ่มไว้ แล้วครูทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอครู

นักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูจัดลำดับของคะแนนทุกกลุ่มปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

4) Group Investigation (GI) เป็นเทคนิคเรียนเรียนแบบร่วมมือที่สำคัญอีกเทคนิคหนึ่ง เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อเตรียมการทำโครงการกลุ่ม หรือทำงานที่ครูกำหนดไว้ ดังนั้น การใช้เทคนิคนี้ครูควรฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อน เทคนิคนี้เหมาะสำหรับการสืบค้นความรู้หรือแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ เช่น การเรียนวิชาชีววิทยาหรือสิ่งแวดล้อม

5) Learning Together (LT) สมาชิกในกลุ่มมี 4 – 5 คน ระดับความสามารถแตกต่างกันใช้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 6 ครูทำการสอนทั้งชั้น เด็กแต่ละคนทำงานตามที่ครูกำหนดไว้ คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม วิธีนี้เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนวิชาที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณหรือฝึกปฏิบัติการ

6) Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) เป็นตัวอย่างแนวทางการนำเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นฐานความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็เท่ากันแต่ต่างระดับความรู้กัน 2 คนแรกครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอน ให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ต่อไปจากทุกกลุ่มมาสอนคะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

7) CO-op - CO-op เป็นเทคนิคที่เน้นการร่วมมือกันทำงานโดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูงทั้งการวิเคราะห์และสังเคราะห์และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนในวิชาใดก็ได้

8) Team Assisted Individualization (TAI) กิจกรรมนี้เน้นการเรียนของผู้เรียนแต่ละบุคคลมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม เหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มการเรียนรู้จะคล้ายกับเทคนิค STAD และ TGT แต่ในเทคนิคนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของตน เมื่อทำงานในส่วนของตนเสร็จแล้วจึงจะไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน

6.5 เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน หรือเทคนิค CIRC หรือ เทคนิคการเรียนรู้อย่างร่วมมือกันแบบผสมผสาน หรือเทคนิคการบูรณาการการอ่านกับการเขียน CIRC หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งของวิธีสอนหนึ่งของวิธีสอนร่วมมือที่ประกอบด้วยหลายเทคนิค เช่น เทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้น เพื่อ

สอนในทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งมีลักษณะเดียวกับเทคนิค TAI (Team Assisted Individualized Instruction) ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนร่วมมือกันเรียนรู้ที่คิดขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ทั้งที่มีระดับเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน (Slavin, 1990, อ้างถึงใน วัชรี เล่าเรียนดี, 2545 : 178)

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันนั้น ครูจะต้องจัดโอกาสส่งเสริม กระตุ้นให้ ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม โดยแต่ละทีมจะมีสมาชิก 4-6 คน ซึ่งผู้เรียนแต่ละทีมจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ ของตนเอง ต้องยอมรับเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยที่ผลสำเร็จของงานคือ ผลการปฏิบัติงานของทุกคน มีการมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด สมาชิก ทุกคนมีการพัฒนาตนเอง และให้ยกย่องชมเชยให้รางวัลกลุ่มยอดเยี่ยม (Super Team) ทำได้หลายวิธีใน แบบต่างๆ เช่น ประกาศเกียรติคุณ หรือมอบรางวัลประกาศความสำเร็จสูงสุด เป็นต้น (วัชรี เล่าเรียนดี, 2545 : 178)

6.6 องค์ประกอบที่สำคัญของเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

6.6.1 กิจกรรมพื้นฐานการฝึกการอ่าน โดยผู้เรียนอ่านข้อความตอนหรือเรื่องสั้นๆ และกิจกรรมการเขียน (Basic Related Activities)

6.6.2 การดำเนินการสอนของอาจารย์ (Direct Instruction)

6.6.3 การบูรณาการการอ่านและการเขียนต่อจากการสอนโดยตรงของครูทุกครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะเริ่มด้วยการสอนก่อน เนื่องจากทักษะทางภาษาสามารถพัฒนา ให้บรรลุสำเร็จได้ ซึ่งทักษะการอ่านประกอบด้วยสมรรถภาพการอ่านในหลายๆด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อสรุป เพื่อจับใจความสำคัญ เพื่อการสื่อสารหรือหาประเด็นสำคัญของเรื่อง ทั้งนี้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถพัฒนาได้ไม่ยาก โดยสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกในการสรุป ตั้งคำถาม ให้นิยาม ทำนายผล หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปได้บ่อยๆ และสม่าเสมอ (Brown, 1984, อ้างในวัชรี เล่าเรียนดี 2545 : 178) ดังนั้นในการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ อาจารย์ต้องจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันตั้งคำถามให้นิยามความหมาย และทำนายผลหรือเหตุการณ์ ซึ่งถ้าอาจารย์ดำเนินการสอนด้วยวิธีดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ก็สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของผู้เรียนได้ทุกคน ในเวลาเดียวกันก็สามารถบูรณาการการสอนอ่านร่วมกับการสอนเขียนได้ โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค CIRC มีดังต่อไปนี้

1) การสอนของอาจารย์

- 2) การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม
- 3) การฝึกโดยอิสระ
- 4) การประเมินผล โดยกลุ่มเพื่อน
- 5) การฝึกเพิ่มเติม
- 6) การทดสอบความรู้ด้านการสอนทางภาษาเทคนิค CIRC

โดยกิจกรรมทางการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการสอนในแบบ CIRC จะประกอบด้วยกิจกรรมการสอนและการเรียน ดังต่อไปนี้

- 1) การจัดกลุ่มอ่าน (Reading Group)
- 2) การจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ (Team Study)
- 3) การจัดกิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักที่จะให้นักเรียนอ่าน (Basal-Related Activities)
- 4) การจับคู่อ่าน (Partners Reading)
- 5) การเรียนรู้ไวยากรณ์ในเรื่องและการฝึกในเรื่อง (Story Grammar and Story Related Writing)
- 6) การฝึกการอ่านออกเสียงคำที่กำหนด (Words Out Loud)
- 7) การฝึกหาความหมายของคำศัพท์ (Word Meaning)
- 8) การสรุปเรื่อง (Story Teller)
- 9) การฝึกสะกดคำ (Spelling)
- 10) การตรวจสอบโดยเพื่อน (Partner Checking)
- 11) การทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Test)
- 12) การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Direct Instruction in Reading Comprehension)
- 13) การให้อ่านบทความต่างๆ นอกเวลาและการเสนอรายงานการอ่านต่างๆ (Independent Writing Reading and Book Reports)
- 14) การผสมผสานหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน (integrated Language Arts and Writing)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยเทคนิค CIRC จะต้องมีการจัดกิจกรรมดังข้อ 1-14 ให้ครบถ้วน โดยเรียงลำดับความยากง่ายแล้วของจุดประสงค์การเรียนรู้

ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน(CIRC) ผู้สอนจะต้องสอน อธิบาย ยกตัวอย่าง การอ่านประเภทต่างๆ และรูปแบบการเขียนในแต่ละประเภท รูปแบบของประโยค การเชื่อมประโยค และการฝึกข้อความที่อ่านด้วยภาษาพูด และภาษาเขียนของตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนในการเขียน ดังต่อไปนี้

- 1) การวางแผนการเขียน (Planning)
- 2) การทำโครงร่างงานเขียนในประเภทการเขียนที่กำลังศึกษา (Drafting)
- 3) การทบทวน (Reviewing)
- 4) การปรับแก้ไข (Editing)
- 5) การนำเสนอหรือการพิมพ์ (Presentation or Publishing)

ซึ่งในทุกกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน(CIRC) และขั้นตอนการสอนการเขียน สมาชิกของทุกกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือปรับแก้ไขจนสมาชิกในกลุ่มเห็นพ้องต้องกันว่างานชิ้นนั้นสมบูรณ์ที่สุด

7. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) มีการจัดกลุ่มแบบคละความสามารถทั้งผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งมีเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ คือ ทางด้านสติปัญญา ทางสังคม และความรู้สึกทางด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง

7.1 ความหมายของพฤติกรรมกลุ่ม

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูด และการปฏิบัติ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องยอมรับว่าผลงานกลุ่ม หรือผลสำเร็จของกลุ่ม เป็นผลงานของทุกคน ซึ่งทุกคนในกลุ่มต้องมีหน้าที่รับผิดชอบเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการคิด ปฏิบัติ และยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน ดังนั้นผู้สอนต้องคอยติดตามดูแล การปฏิบัติงานของกลุ่มโดยตลอดเวลา คอยช่วยให้คำแนะนำ ปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และกระตุ้นเสริมกำลังใจให้ทุกคนร่วมกันคิด และปฏิบัติอย่างสนุกสนาน (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2547 : 13)

7.2 ทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานกลุ่ม

ทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานกลุ่ม โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) นั้น สมาชิกในกลุ่มจะมีความสำคัญต่อผลงานของกลุ่ม ซึ่งสามารถแสดงออกให้เห็นพฤติกรรมต่างๆในการทำงานได้ ดังที่เดวิด จอร์นสัน และคณะ (David

Johnson and Other 1982, อ้างใน ทิศนา แคมมณี 2528 : 15) ซึ่งมีทักษะที่สำคัญต่อการทำงานกลุ่มคือ

7.2.1 ทักษะการวางแผนทั้งผู้นำ และสมาชิกในกลุ่มร่วมกันวางแผนภายใต้การควบคุมของหัวหน้า

7.2.2 ทักษะการสื่อความหมาย มีองค์ประกอบในการสื่อความหมาย 3 ข้อ คือ ผู้พูด ผู้ฟัง และสื่อ ดังนั้น สมาชิกทุกคนต้องมีทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ซึ่งทักษะการฟัง และการพูดมีความสำคัญมากต่อการทำงานกลุ่ม

7.2.3 ทักษะแรงจูงใจระหว่างการทำงานหรืออภิปรายกลุ่ม บรรยากาศของการทำงานกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญ เช่น การยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน กล่าวชมเชย และสิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจในการทำงานกลุ่ม

7.2.4 ทักษะในการตัดสินใจ ซึ่งกระบวนการในการตัดสินใจ เป็นทักษะสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงาน เพื่อ

7.2.5 ทักษะการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งนี้คือ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในตัวเอง เมื่อบุคคลจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกระหว่างสิ่งที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน โดยพื้นฐานการแก้ไขปัญหาความคิดที่แตกต่างกัน เพื่อลดความขัดแย้งมี 3 วิธี ดังต่อไปนี้

1) ยุทธวิธีแบบแพ้-ชนะ คือ การยุติปัญหาตรงที่ว่าฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายชนะ หรือฝ่ายหนึ่งแพ้

2) ยุทธวิธีแบบแพ้-แพ้ คือ การยุติปัญหา โดยการยอมยอม หรือหาคนกลางช่วยตัดสินใจ ซึ่งอาจจะเป็นแพ้-แพ้ หรือชนะ-แพ้ก็ได้

3) ยุทธวิธีแบบชนะ-ชนะ คือ การที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็ได้ตามที่ต้องการ โดยร่วมมือกันแก้ปัญหา และพยายามหาวิธีการที่จะสามารถช่วยให้ทั้งสองฝ่ายไม่มีฝ่ายใดแพ้ ฝ่ายใดชนะ

7.2.6 ทักษะการแก้ปัญหาเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การรวมกันแก้ปัญหาเป็นกลุ่มนั้นต้องประสบความสำเร็จมากกว่าการแก้ปัญหาเพียงคนเดียวซึ่งการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องรู้และเข้าใจปัญหาอย่างถ่องแท้ มีรวบรวมความรู้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง หลักการต่างๆ เพื่อประกอบการวางแผนแนวทางการแก้ไขปัญหา แล้วประเมินผล การแก้ไขปัญหา

7.2.7 ทักษะการประเมินผลการทำงานกลุ่ม ซึ่งพิจารณาได้ทั้งคุณภาพของงานที่ปรากฏและคุณภาพของผู้ร่วมงาน ซึ่งทั้งสองส่วนมีอิทธิพลต่อคุณภาพของงานที่จะเกิดขึ้น

7.2.8 ทักษะการนำเสนอผลงาน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆไปยังผู้ฟัง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและกรรมวิธีที่สามารถโน้มน้าวให้ผู้ฟังอย่างชัดเจน และรวดเร็ว

ดังนั้น ในการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) โดยอาศัยทักษะการทำงานกลุ่มนั้น ผู้สอนต้องคอยติดตามดูแล ช่วยเหลือ คอยปรับแก้ไขพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลา เพื่อให้ทุกคนได้มีการค้นคว้าทักษะทางสังคม ซึ่งจะต้องมีการประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่มด้วย

7.3 วิธีการคิดคะแนนกลุ่มและคะแนนพัฒนา

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันนั้น ผลของของนักเรียนทุกคนคือ ผลงานของกลุ่มและกลุ่มที่ได้รับการคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยรวมสูงสุดจัดเป็นกลุ่มดีเยี่ยม ดังนั้นในการทดสอบทุกครั้งหลังจากกิจกรรมกลุ่มแล้ว มีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนสอบของแต่ละคนจะนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน เพื่อคิดคะแนนพัฒนา คะแนนฐานอาจจะได้มาจากคะแนนสอบในรายวิชานั้นในภาคเรียนก่อนที่จะมีการสอนในภาคเรียนต่อไป แต่คะแนนฐานและคะแนนสอบควรเทียบเท่ากับคะแนน 100 เสมอ คะแนนฐานอาจได้มาจากคะแนนสอบแต่ละครั้ง จากคะแนนฐานที่สามารถนำมาคิดคะแนนพัฒนาจากคะแนนสอบของครั้งต่อไป ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนา

คะแนนจากการทดสอบ / แต่ละคน	คะแนนพัฒนา
ต่ำกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน	0
ต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน	10
เท่ากับคะแนนฐาน หรือมากกว่า 1-10 คะแนน	20
ต่ำกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน	30

ที่มา : วัชร เล่าเรียนดี, เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2547), 196.

การหาคะแนนฐานของนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ครูผู้สอน และนักเรียนต้องทราบและคิดค่าคะแนนฐานของนักเรียนไว้ในแต่ละคน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อทราบผลการเรียนของแต่ละคนว่ามีความก้าวหน้าขึ้นหรือไม่เพียงใด และเพื่อเป็นฐานในการคำนวณคะแนนพัฒนาและคะแนนความก้าวหน้าต่อไป

ในการทดสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องรู้คะแนนฐานของตนเองก่อน และคำนวณว่าตนเองอาจต้องทำอีกเท่าไร จึงจะได้คะแนนพัฒนาตามที่คาดหวัง คะแนนพัฒนาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความพยายามของแต่ละคนที่จะพยายามทำข้อสอบให้ได้มากกว่าคะแนนฐาน เพื่อประโยชน์ของตนเอง และของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนการพัฒนาสูงสุดหรือถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัลเป็นเครื่องหมายความสำเร็จ

ตารางที่ 3 เกณฑ์การประเมินระดับการพัฒนา

คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับการพัฒนา
0-15	กลุ่มเก่ง
16-25	กลุ่มเก่งมาก
26-30	กลุ่มยอดเยี่ยม

ที่มา : วัชรีย์ เล่าเรียนดี, เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2547), 196.

8. การประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่ม

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) นั้น นอกจากมุ่งเน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนแล้ว จะต้องเน้นการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม และกระบวนการกลุ่มด้วย ซึ่งผู้สอนจะต้องสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการแสดงบทบาทของตนเองถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นควรประเมินผลการเรียนและทักษะทางสังคมด้วยวิธีดังนี้

- 8.1 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มทั้งนอกเวลา และในเวลาการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 8.2 การสอบถาม ซักถาม
- 8.3 การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และประเมินการทำงานกลุ่ม ซึ่งควรประเมินทั้งเนื้อหา และการร่วมมือ การแสดงบทบาทที่มีส่วนร่วมของแต่ละคน เป็นต้น
- 8.4 การประเมินผลงานด้วยการตรวจผลงานของแต่ละคนจากการปฏิบัติงานกลุ่ม ผลงานที่ตรวจคะแนน เช่น สมุดจดงาน การรายงานกลุ่ม และชิ้นงานจากการปฏิบัติงานจริง

ดังนั้น การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการเรียนการสอนแบบร่วมมือกัน ผู้สอนต้องมีการบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานกลุ่ม เพื่อการปรับปรุงและแก้ไขต่อไป เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างแท้จริง (วัชรีย์ เล่าเรียนดี (2547 : 29-31)

9. วัฒนธรรมเจ้าของภาษา

9.1 ความหมายของวัฒนธรรม

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่าเป็น วัฒนธรรมมีสองความหมาย คือ หมายถึง ศิลป ดนตรี วรรณคดี สถาปัตยกรรม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีก

ความหมายหนึ่งคือ รูปแบบทางพฤติกรรมหรือชีวิตความเป็นอยู่ของคน ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อเพื่อน และสามัคคีในครอบครัว เป็นต้น (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Allen และ Valetta. 1977 : 325)

นอกจากนั้น สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Levine และ Ademan. 1982 : XVI) ได้ให้นิยาม วัฒนธรรม ว่าเป็น ภูมิหลังร่วมกัน เช่น เชื้อชาติ กลุ่มชน ศาสนา ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของภาษาและการสื่อความหมายที่เหมือนกัน ตลอดจนขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม และการดำเนินชีวิตร่วมกัน ทั้งนี้มีความหมายรวมทั้งการแสดงออกทางคำพูด (Verbal Behavior) และการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูด (Non – Verbal) ที่เหมือนกันอีกด้วย

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า วัฒนธรรม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม หรือ วิถีหรือการดำเนินชีวิตของชุมชนหนึ่ง ซึ่งรวมกันอยู่ที่หนึ่งหรือประเทศหนึ่ง

9.2 ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษา

วัฒนธรรม คือ สิ่งทีคนในสังคมทำ หรือ คิดโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 13; อ้างอิงมาจาก Sapir. 1949 : 218) หรือกล่าวได้ว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งเป็นไปในลักษณะที่ภาษาซึ่งเป็นไปในลักษณะที่ภาษาซึ่งเป็นส่วนเล็กสัมพันธ์กับวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้การใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับผู้อื่นนั้น ต้องรู้กฎทางสังคม (Social Rules) คือ เข้าใจการพูด (Rule of Speaking) (Watson. 1979 : 101 – 110) มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural Competence) ตลอดจนมีความรู้ว่าเจ้าของภาษาจะพูดอย่างไรในบริบทต่าง (Probability Rules Occurance) อันเป็นฐานความรู้ในการเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม (Appropriate) ในบริบททางสังคม (Social – Context) สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Brumfit and Johnson. 1981 : 19)

10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

10.1 งานวิจัยในประเทศ

ผลการศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของ ประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้วิจัยได้ร่วมมืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

จิตา ทิพย์สุข (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. ซึ่งมี

ขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม ในการจัดกลุ่ม โดยละความสามารถ แนะนำการทำงานร่วมกัน และวิธีการทำงานกลุ่ม 2) ขั้นสอน นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบทอ่าน และเสนอเนื้อหาสาระ โดยมีการทบทวนความรู้เดิม และเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ และอ่านบทอ่านสุดท้ายครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม แบ่งกลุ่มทำ นักเรียนในกลุ่มเรียนรู้ร่วมกันในการอ่านบทความ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเข้าใจเรื่องที่อ่านตรงกัน และร่วมกันทำกิจกรรมการเขียนจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีการตรวจผลการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่ม และ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล โดยครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญ และนักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบ และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล และมีการบันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โดยการสุ่มตัวอย่างจากการจับสลากห้องเรียน โดยจัดนักเรียนหญิงและชายแบบละความสามารถ โดยการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการการจัดการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการประเมินการสอนโดยผู้สอน พบว่ามีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานร่วมกันอยู่ในระดับมาก และจากสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนรู้ โดยเทคนิค CIRC พบว่า นักเรียนมีความคิดด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี

พจนา เขียนสะอาด (2547 : 117) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้ 1)ขั้นเตรียม แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ชี้แจงบทบาทหน้าที่ 2) ขั้นสอน ครูทบทวนความรู้เดิม อธิบายความรู้ใหม่ และตรวจสอบความเข้าใจ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แจกแบบฝึกหัดเสริม และ 4) ขั้นประเมินผล และมอบรางวัล ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม พบว่า ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยร้อยละของผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเรื่องประเภทนิทาน (77.94) สูงกว่าร้อยละของผลการเรียนรู้ด้านดารอ่านและการเขียนเรื่องประเภทสารคดี(65.53)

ยุพา ทองจิ้น (2548 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียม สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างสื่อต่างๆและเตรียมผู้เรียน 2) ขั้นสอน ครูนำเสนอบทเรียนเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามที่

กำหนด และ 4) ชั้นสรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญ และนักเรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล และวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC และวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร

10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฟาง (Fang 2007 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลความรู้เดิมในภาษาจีนของนักเรียนระดับประถมศึกษาและการใช้เทคนิคความร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและการเขียนเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจในการฟัง โครงสร้างทางไวยากรณ์และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2 โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้เดิมในระดับสูง และกลุ่มที่มีความรู้เดิมในระดับต่ำ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้เดิมในระดับสูง และกลุ่มที่มีความรู้เดิมในระดับต่ำในด้านคะแนนที่เพิ่มขึ้น และระดับปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนของทั้งสองกลุ่ม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องกับ การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. การดำเนินการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. จัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการทดลอง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตวังไกลกังวล หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) และการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (Business English Usage 1) จากการที่กลุ่มประชากรได้เรียนในรายวิชาดังกล่าวไปแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และและการอ่านเบื้องต้นแล้ว

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ประจำปีการศึกษา 2/2555 จำนวน 39 คน ในขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีการจัดกลุ่มในการทำงานกลุ่มละ 5 คน แบบคณะกรรมการทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ในงานวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการทดลองในภาคการศึกษาที่ 2/2555 โดยใช้ระยะเวลาการทดลองรวมทั้งการทดสอบก่อน และหลังการทดลอง จำนวน 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 39 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 5 พฤศจิกายน – 30 กันยายน 2556

3. การดำเนินการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงประยุกต์ (Applied Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พุทธศักราช 2553 ถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา วัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing)

3.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) รวมทั้งเนื้อหาวิชาวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ และเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.3.1 แบบทดสอบทักษะการเขียน โดยการสร้างแบบทดสอบการวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียนแบบอัตนัย โดยให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านบทความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน จำนวน 1 ข้อ มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นการเขียนสรุปเรื่องจากการอ่าน โดยใช้คะแนนแบบเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) ประเมินการเขียนด้านการสื่อความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้ประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ เนื้อหา และการสะกดคำศัพท์ มีการกำหนดการให้คะแนนประเมินการเขียนสรุปเรื่อง โดยการแยกประเมินองค์ประกอบต่างๆของงานเขียนตามข้อเสนอของ ฮีตัน (Heaton 1990)

ในการเรียนแต่ละบทจะมีการทดสอบทักษะการเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเป็นภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การก่อตั้ง ASEAN Community

เรื่องที่ 2 ข้อมูลของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ด้านภาษา ประชากร และวัฒนธรรม

เรื่องที่ 3 Presenting about the countries of ASEAN Community

เรื่องที่ 4 เครื่องแต่งกายประจำชาติของประเทศในประชาคมอาเซียน

เรื่องที่ 5 ประเพณีที่สำคัญของประเทศในประชาคมอาเซียน

เรื่องที่ 6 Present the traditions of the countries in ASEAN Community

ในการทดสอบแต่ละครั้งนักศึกษาต้องรู้คะแนนฐานของตนเองก่อน และคำนวณว่าตนเองอาจต้องทำอีกเท่าไร จึงจะได้คะแนนพัฒนาตามที่คาดหวัง ซึ่งมีเกณฑ์การพัฒนาคือ นักศึกษาที่มีคะแนน 0 – 15 คะแนนอยู่ในระดับการพัฒนาอยู่ในกลุ่มเก่ง ถัดมา 16 – 25 คะแนนอยู่ในระดับการพัฒนาอยู่ในกลุ่มเก่งมาก และ 26-30 คะแนนอยู่ในระดับการพัฒนาอยู่ในกลุ่มยอดเยี่ยม คะแนนพัฒนาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความพยายามของแต่ละคนที่จะพยายามทำข้อสอบให้ได้มากกว่าคะแนนฐาน เพื่อประโยชน์ของตนเอง และของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนการพัฒนาสูงสุดหรือถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัลเป็นเครื่องหมายความสำเร็จ ซึ่งมีเกณฑ์การเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ดังนี้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การให้คะแนนเขียนสรุปเรื่อง

องค์ประกอบ	คะแนน	เกณฑ์
การสื่อ ความหมาย (Fluency)	6	เขียนสรุปความ โดยเรียบเรียงข้อมูลได้ถูกต้อง สมเหตุสมผล มีคำเชื่อมที่เหมาะสม มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ตามเค้าเรื่องเดิม และมีใจความสนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ
	5	เขียนสรุปความ โดยการเรียบเรียงข้อมูลให้ถูกต้อง สมเหตุสมผล มีคำเชื่อมที่เหมาะสม มีใจความสำคัญเกือบจะครบ เค้าเรื่องเดิมขาดไปเพียงเล็กน้อย และมีใจความสนับสนุนให้สอดคล้องกับใจความสำคัญ
	4	เขียนสรุปความยังไม่ถูกต้อง ไม่สมเหตุสมผล มีความสับสนในการเรียบเรียงข้อมูล ใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมเป็นบางคำ แต่มีใจความสำคัญเกือบจะครบ เค้าเรื่องเดิมขาดไปเพียงบางส่วน แต่มีใจความสนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ
	3	เขียนสรุปความไม่ชัดเจน ขาดการประมวลผลความคิด ใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม แต่ยังมีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	เกณฑ์
	2	เขียนสรุปความแทบไม่รู้เรื่อง ขาดการประมวลผลความคิด ไม่ใช่คำเชื่อม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม และไม่มีใจความ สนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ
	1	เขียนสรุปความแทบไม่รู้เรื่องสำคัญ ขาดการประมวลผลความคิด ไม่ใช่ คำเชื่อม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม และไม่มีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ
ไวยากรณ์ และ การใช้รูปประโยค (Grammar)	5	ใช้รูปประโยคที่เรียนมาแล้วได้ดี มีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้รูปคำนาม พหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม น้อยมาก
	4	มีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม เล็กน้อย
	3	มีข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ประธานและกริยา การใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม
	2	มีข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ประธานและกริยา การใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม ซึ่งยากต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่เขียน
	1	ไม่มีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคเลยมีที่ผิดมาก สื่อความหมายไม่ได้
คำศัพท์ (Vocabulary)	4	ใช้คำศัพท์ถูกต้องตามความหมาย ใช้สำนวนกระชับ ชัดเจนเหมาะสมกับ เนื้อเรื่องในบทอ่าน
	3	ใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดบ้างเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อความหมาย ได้
	2	ใช้คำศัพท์หรือสำนวนผิดพลาดเสมอ สื่อความหมายได้เล็กน้อย
	1	ใช้คำศัพท์หรือสำนวนผิดพลาดมาก มีความเข้าใจลำบากในการเข้าใจ ความหมายคำศัพท์

ตารางที่ 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	เกณฑ์
เนื้อหา (Content)	3	จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาถูกต้อง เนื้อหา มีความสอดคล้องกัน ไม่ใช่เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน
	2	จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาได้ไม่ถูกต้อง แต่เนื้อหามีความสอดคล้องกัน มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันบ้าง
	1	จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาได้ไม่ถูกต้อง และเนื้อหาไม่มีความสอดคล้องกัน มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน
การสะกด (Spelling)	2	เขียนสะกดคำถูกต้องทั้งหมด
	1	เขียนสะกดคำผิด

การกำหนดคะแนนเต็มในแต่ละหัวข้อได้ปรับปรุงจากเกณฑ์ของอีตัน ดังนี้

ตารางที่ 5 การให้คะแนนงานเขียน

นักศึกษา คนที่	การสื่อ ความหมาย	ไวยากรณ์	คำศัพท์	เนื้อหา	การสะกด คำ	รวมคะแนน 20 คะแนน
	6 คะแนน	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	

ผู้วิจัยได้เรียงลำดับความสำคัญของการให้คะแนนตามทีระบุในตาราง โดยมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 20 คะแนน เรื่องที่นักศึกษาจะเขียนในการวิจัยในครั้งนี้ จะมีการกำหนดให้นักศึกษาอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างของประชาคมอาเซียนก่อน และนำเอาข้อมูลที่ได้อ่านมาเรียบเรียงเขียนสรุปเรื่อง โดยเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่สามารถสื่อความได้ตรงกับเรื่องที่ได้อ่านมาแล้ว

3.3.2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งถามในประเด็น 3 ประเด็น คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรม 2) ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และ 3) ประโยชน์ที่ได้รับ

กำหนดค่าระดับข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5

เห็นด้วยมาก ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4

เห็นด้วยปานกลาง ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3

เห็นด้วยน้อย ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1

จากนั้นเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความคิดเห็นของเบสท์ (Best 1981 : 182)

โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น เชิงนิมิต (Positive) ซึ่งมีเกณฑ์แปลความหมายของความคิดเห็น ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึงความเห็นด้วยมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึงความเห็นด้วยมาก

2.50 – 3.49 หมายถึงความเห็นด้วยปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึงเห็นด้วยน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3.3 แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

ใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในการประเมินระหว่างเรียน โดยกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้การแสดงออกของพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 4 ประเด็น ตามแนวคิดของจอห์นสัน คือ การสร้างคุ้นเคย การสื่อความหมาย การจูงใจ และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ประเด็นละ 5 ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าการปฏิบัติ (Scoring Rubrics) มี 4 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละช่วงเป็น 4, 3, 2, 1

ตารางที่ 6 พฤติกรรมบ่งชี้การแสดงการบ่งชี้การแสดงออกพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ประเมินโดยผู้วิจัย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การสร้างความคุ้นเคย ไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยอมรับการตัดสินใจของมติกกลุ่ม 2. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม 3. พุดคุยกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้อย่างทั่วถึง 4. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 5. มีความเป็นกันเองกับสมาชิกกลุ่ม
2. การสื่อสารความหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน 2. อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง 3. ชักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม 4. มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม 5. เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่ม
3. การจูงใจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพูดชมเชยสมาชิกในกลุ่ม 2. การกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย 3. ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานในกลุ่ม 4. เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก
4. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา 2. ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม 3. ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา 4. กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม 5. ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น

มีการกำหนดระดับข้อคำถาม ใช้เกณฑ์การประเมินค่าการปฏิบัติ (Scoring Rubrics) โดยการแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 3 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4

ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 3 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3

ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 2 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2

ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 1 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

โดยมีการให้ความหมายค่าที่วัดได้ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย โดยมีช่วงค่าระดับค่าเฉลี่ย การปฏิบัติ ดังนี้

3.50 – 4.00	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
2.50 – 3.49	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
1.50 – 2.49	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 1.49	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

3.4 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย โดยนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหา และความถูกต้อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3.5 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้นำเอาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.6 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบการเขียนเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน ก่อนดำเนินการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.7 ในแต่ละบท มีการสอดแทรกให้นักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประเพณีต่างๆ ของประเทศในประชาคมอาเซียน จำนวน 6 เรื่อง และมีการทดสอบทักษะการเขียนสรุปเรื่องจากเรื่องที่ได้อ่านเป็นรายบุคคล โดยมีการศึกษาวิเคราะห์ผลความก้าวหน้าของผลการทดสอบ รวมทั้งประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา โดยผู้วิจัย

3.8 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบการเขียนเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน ก่อนดำเนินการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน หลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิค CIRC

3.9 แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC)

3.7 วิเคราะห์และสรุปผลทดสอบการเขียนก่อน-หลังการทดลอง เรื่องประเพณีที่สำคัญของประเทศในประชาคมอาเซียน วิเคราะห์ผลการทดสอบความก้าวหน้าด้านการเขียนสรุปเรื่องเกี่ยวกับประเพณีของประเทศในประชาคมอาเซียน ทั้ง 6 เรื่อง วิเคราะห์ผลพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา และผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการเขียน โดยเครื่องมือที่ได้สร้างขึ้น

ตารางที่ 7 แสดงผลการดำเนินการทดลอง โดยใช้เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

สัปดาห์	การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	ผู้ที่เกี่ยวข้อง
1	ทดสอบความสามารถทางทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน ก่อนการทดลอง โดยแจกแบบทดสอบให้กับนักศึกษา	แบบทดสอบ ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน	ผู้วิจัย
	อาจารย์ประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน	แบบประเมินทักษะการอ่าน - เขียน	ผู้วิจัย
2-4	Unit 1 Introducing People - What's a sentence? - End – of – Sentence Punctuation - Capitalization (Rule 1-5) - Introducing Yourself - Simple Sentences - Connecting Words: and, or - Freewriting - Introducing Your Family by a Family Tree - Introduce to ASEAN Community	- เรื่องที่1 บทอ่านเกี่ยวกับ ASEAN Community - แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม - แบบประเมินทักษะการอ่าน - เขียน	ผู้วิจัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สัปดาห์	การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	ผู้ที่เกี่ยวข้อง
4-6	Unit 2 Describing - Space-Order Paragraphs - Specific Details - Adjectives - Prepositional Phrases - Clustering - Study on the 10 members of ASEAN Community (Group Work) - Study the culture, language, traditions of each country of ASEAN.	- เรื่องที่ 2 บทอ่าน เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศในประชาคม อาเซียน ด้านภาษา ประชากร และวัฒนธรรม - แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม - แบบประเมินทักษะการ อ่าน - เขียน	ผู้วิจัย
7-8	เรื่องที่ 3 Presenting about the countries of ASEAN Community	- แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม - แบบประเมินทักษะการ อ่าน - เขียน - แบบประเมินทักษะการ นำเสนองาน	ผู้วิจัย
9	สอบกลางภาคเรียน		
10-12	Unit 5 Writing a Paragraph - Three Parts of a Paragraph *The Topic Sentence *The Supporting Sentences *The Concluding Sentence - Review of Simple and Compound Sentences	- เรื่องที่ 4 บทอ่าน เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ประจำชาติของประเทศใน ประชาคมอาเซียน - แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม - แบบประเมินทักษะการ	ผู้วิจัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สัปดาห์	การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	<ul style="list-style-type: none"> - Formation of Adverbs - Study the characteristics of national costumes of the ASEAN citizens 	อ่าน - เขียน	
13-14	Unit 6 Expressing Your Opinion <ul style="list-style-type: none"> - Facts and Opinions - Model Paragraph : Capital Punishment - Transition Signal for Opinions - Adjectives Clauses with who, which, and that - Punctuation Adjective Clauses - Study the traditions of the countries in ASEAN Community 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องที่ 5 บทอ่านเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศในประชาคมอาเซียน - แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม - แบบประเมินทักษะการอ่าน - เขียน 	ผู้วิจัย
15	เรื่องที่ 6 Present the traditions of the countries in ASEAN Community	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินทักษะการนำเสนองาน - แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม - แบบประเมินทักษะการอ่าน - เขียน 	ผู้วิจัย
16	สอบปลายภาคเรียน		

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญโดยการทดสอบค่า Pre-test และ Post test

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยเรียงลำดับของการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จากการวัดผลทดสอบทักษะการเขียน โดยการสร้างแบบทดสอบการวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียนแบบอัตนัย โดยอ่านบทความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จากการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

5.2 การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผลข้อมูลมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์คะแนนพัฒนาของกลุ่ม ในการทดลองซึ่งจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล และนำคะแนนสอบของแต่ละคนจะนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อคิดคะแนนพัฒนาของกลุ่ม โดยมีเกณฑ์การคิดคะแนนพัฒนา ดังนี้

คะแนน 0 – 15	ระดับการพัฒนา กลุ่มเก่ง
คะแนน 16 – 25	ระดับการพัฒนา กลุ่มเก่งมาก
คะแนน 26 – 30	ระดับการพัฒนา กลุ่มยอดเยี่ยม

5.2.2 นำผลคะแนนการสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ CIRC มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลค่าความหมายค่าระดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเชิงนิมิต ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีความสามารถมากที่สุด
4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความสามารถมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความสามารถมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความสามารถปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความสามารถน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความสามารถน้อยที่สุด

5.2.3 นำผลคะแนนการประเมินพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิค CIRC โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ จากแบบสังเกตพฤติกรรม เพื่อมมให้เห็นภาพรวมของนักศึกษาแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง แล้วนำไปแปลค่าความหมายค่าระดับ โดยมีค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	หมายถึง	
3.50 – 4.00	หมายถึง	การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
2.50 – 3.49	หมายถึง	การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
1.50 – 2.49	หมายถึง	การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 1.49	หมายถึง	การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

5. สถิติที่ใช้ในการทดลอง

- 5.1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ หรือ Mean)
- 5.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 5.3 ค่าร้อยละ (%)

บทที่ 4

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 39 คน เพื่อหาผลความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังทดลอง โดยใช้เทคนิค CIRC เป็นสื่อช่วยในการเรียนและสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสื่อการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น โดยใช้เวลาในการทดลองรวมการทดสอบก่อน และหลังการทดลอง จำนวน 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 39 ชั่วโมง สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการพัฒนาผลการเรียนด้านการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ซึ่งมีการทดสอบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนและเขียนสรุปเรื่องเป็นภาษาอังกฤษจากเรื่องที่ทำก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ย และ S.D. ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ก่อนและหลังทดลอง

การทดสอบ	ผลการเรียนรู้	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
การเขียน	ก่อนเรียน	39	20	9.56	11.51	47.80
	หลังเรียน	39	20	15.33	20.60	76.65

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ก่อนการทำการทดลอง โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยที่ 9.56 คะแนน และค่า S.D. ที่ 11.51 คิดเป็นร้อยละ 47.80 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 15.33 คะแนน มีค่า S.D. 20.60 คิดเป็นร้อยละ 76.65 โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อน - หลังการทดลอง พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC มีนักศึกษาที่มีผลคะแนนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 5.7 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีผลการพัฒนาด้านการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนสูงขึ้น หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ (CIRC)

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ในแต่ละบทนั้น ได้มีการทำการทดสอบการเขียนสรุปเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศไทยต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนจากเรื่องที่ได้อ่าน ทำยบทเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทั้ง 6 เรื่อง โดยนำคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแต่ละครั้งมาเทียบกับคะแนนฐาน ซึ่งเป็นคะแนนครั้งแรกของแต่ละคน โดยมีการเสริมแรงโดยให้รางวัลกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาของกลุ่มอยู่ระหว่าง 0 – 15 คะแนน กลุ่มเก่งมาก ได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ระหว่าง 16-25 คะแนน และกลุ่มยอดเยี่ยมได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยกลุ่มอยู่ระหว่าง 26-30 คะแนน ซึ่งคะแนนพัฒนาของนักเรียนทั้ง 8 กลุ่ม มีรายละเอียดดังตารางดังนี้

ตารางที่ 9 คะแนนพัฒนาหลังการเรียนแต่ละบทของนักศึกษา

เรื่อง ที่		กลุ่ม								ค่าเฉลี่ยรวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	
1	คะแนนพัฒนา	15	12	20	13	15	17	12.5	15	14.93
	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง
2	คะแนนพัฒนา	20	15	23	18	17	20	19	16	18.5
	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่งมาก
3	คะแนนพัฒนา	22	18	23.5	19.5	20	21	20	19	20.37
	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่งมาก
4	คะแนนพัฒนา	25	19.5	24	21	22	22	21	20.5	21.87
	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่งมาก
5	คะแนนพัฒนา	25.5	20	25	22.5	26	22.5	24	23	23.56
	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มยอด เยี่ยม	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่งมาก
6	คะแนนพัฒนา	27	22	25.5	25	27	23	25	24.5	24.87
	ระดับการพัฒนา	กลุ่มยอด เยี่ยม	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มยอด เยี่ยม	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่ง มาก	กลุ่มเก่งมาก
ค่าเฉลี่ยในแต่ละเรื่อง		22.41	17.75	23.5	19.83	21.16	20.91	20.25	19.66	24.13
ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 เรื่อง		20.68								
อันดับที่		2	8	1	6	3	5	4	7	

จากตารางที่ 9 พบว่าคะแนนพัฒนาของนักศึกษาในแต่ละเรื่องจะอยู่ที่ 24.13 อยู่ในระดับคะแนนพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก โดยเฉลี่ยทั้ง 6 เรื่อง อยู่ที่ 20.68 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก เรื่องที่ 6 คือ Present the traditions of the countries in ASEAN Community มีคะแนนพัฒนาสูงที่สุด คือ 24.87 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก รองลงมา คือ เรื่องที่ 5 เรื่องเรื่องที่ 5 ประเพณีที่สำคัญของประเทศในประชาคมอาเซียน มีคะแนนพัฒนาสูงที่สุด คือ 23.56 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก ต่อมาคือ เรื่องที่ 4 เครื่องแต่งกายประจำชาติของประเทศในประชาคมอาเซียน มีคะแนนพัฒนาสูงที่สุด คือ 21.87 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก ถัดมาคือ เรื่องที่ 3 Presenting about the countries of ASEAN Community มีคะแนนพัฒนาสูงที่สุด คือ 27.87 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก และเรื่องที่ 2 ข้อมูลของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ด้านภาษา ประชากร และวัฒนธรรม มีคะแนนพัฒนาสูงที่สุด คือ 18.50 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่ง ส่วนเรื่องที่ 1 การก่อตั้ง ASEAN Community มีผลระดับคะแนนน้อยที่สุดที่ 14.93 คะแนน ซึ่งมีผลระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่ง ตามลำดับ

ในบทอ่าน 5 เรื่อง กลุ่มที่ 5 มีผลระดับการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยมที่ 26 คะแนน และเรื่องที่ 6 กลุ่มที่ 1 และ 5 มีผลระดับการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยมที่ 27 คะแนน

จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มมีผลระดับการพัฒนาที่ดีขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่เรื่องที่ 1 – 6 พัฒนาจากกลุ่มเก่งมาถึงระดับเก่งมากและยอดเยี่ยม ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC ประเมินโดยครูผู้สอน ตารางที่ 10 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC ประเมินโดยครูผู้สอน

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม		ระดับการปฏิบัติการ	ร้อยละ
	$\bar{X}$	S.D.		
การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน				
1. ยอมรับการตัดสินใจของมติกกลุ่ม	3.53	0.63	มากที่สุด	70.6
2. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม	3.53	0.63	มากที่สุด	70.6
3. พุดคุยกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้อย่างทั่วถึง	3.50	0.73	มากที่สุด	70.0

ตารางที่ 10 (ต่อ)

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม		ระดับการ ปฏิบัติการ	ร้อยละ
	$\bar{X}$	S.D.		
4. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.20	0.66	มาก	64.0
5. มีความเป็นกันเองกับสมาชิกกลุ่ม	3.20	0.55	มาก	64.0
รวม	3.39	0.64	มาก	67.8
การสื่อสารความหมาย				
1. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน	3.07	0.45	มาก	61.4
2. อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง	3.10	0.40	มาก	62.0
3. ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม	3.00	0.64	มาก	60.0
4. มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม	3.00	0.64	มาก	60.0
5. เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกันกับ กลุ่ม	3.00	0.79	มาก	60.0
รวม	3.03	0.59	มาก	60.6
การจูงใจ				
1. การพูดชมเชยสมาชิกในกลุ่ม	3.30	0.65	มาก	66.0
2. การกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคน อื่นที่เราเห็นด้วย	3.23	0.57	มาก	64.6
3. ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานในกลุ่ม	3.53	0.51	มากที่สุด	70.6
4. เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก	3.00	0.64	มาก	60.0
รวม	3.26	0.57	มาก	65.2

ตารางที่ 10 (ต่อ)

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม		ระดับการ ปฏิบัติการ	ร้อยละ
	$\bar{X}$	S.D.		
การแก้ไขปัญหาคัดแย้ง				
1. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา	3.25	0.86	มาก	65.0
2. ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม	3.65	0.79	มากที่สุด	73.0
3. ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา	3.46	0.59	มาก	69.2
4. กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับ ความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	3.41	0.74	มาก	68.2
5. ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น	3.25	0.96	มาก	65.0
รวม	3.40	0.78	มาก	68.0
รวมทั้งสิ้น	3.27	0.60	มาก	65.4

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มของนักศึกษาที่ประเมินโดยอาจารย์ผู้สอน โดยการประเมินทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ด้านยอมรับซึ่งกันและกัน การสื่อสารความหมาย ด้านการจูงใจ และการแก้ไขปัญหาคัดแย้งมีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.27$ และมีค่า S.D. = 0.60 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.4 อยู่ในระดับการปฏิบัติการในระดับมาก

โดยนักศึกษามีผลการปฏิบัติการพฤติกรรมกลุ่มที่ปฏิบัติมากที่สุด ด้านการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน ที่ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.39$ และมีค่า S.D. = 0.64 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.8 อยู่ในระดับการปฏิบัติการในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการแก้ไขปัญหาคัดแย้ง โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.40$ และมีค่า S.D. = 0.60 หรือคิดเป็นร้อยละ 68 อยู่ในระดับการปฏิบัติการในระดับมาก ถัดมาคือ ด้านการจูงใจ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.26$ และมีค่า S.D. = 0.57 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับการปฏิบัติการในระดับมาก และด้านที่มีผลคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มน้อยที่สุดคือ ด้านการสื่อสารความหมาย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.03$ และมีค่า S.D. = 0.59 หรือคิดเป็นร้อยละ 60.2 อยู่ในระดับการปฏิบัติการในระดับมาก ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 11 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้

รายการ	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ร้อยละ
ด้านบรรยากาศการเรียนรูู้				
1. อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรูู้	4.83	0.38	เห็นด้วยมากที่สุด	96.6
2. นักศึกษามีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรูู้ เพื่อความสำเร็จของตนเองและกลุ่ม	4.29	0.55	เห็นด้วยมาก	85.8
3. บรรยากาศส่งเสริมการเรียนรูู้จากการทำงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.38	0.58	เห็นด้วยมาก	87.6
4. นักศึกษาสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากการร่วมมือกัน	4.67	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด	93.4
5. นักศึกษามีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันมากขึ้น	4.42	0.50	เห็นด้วยมาก	88.4
รวม	4.52	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด	90.4
ด้านการจัดกิจกรรมเรียนรูู้				
1. นักศึกษาได้เรียนรูู้ร่วมกัน และทำงานร่วมกัน เพื่อเป้าหมายเดียวกัน	4.67	0.48	เห็นด้วยมากที่สุด	93.4
2. นักศึกษาได้มีโอกาพัฒนาตนเองตามความสามารถ ได้แสดงความคิดเห็น และฝึกให้มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น	4.46	0.51	เห็นด้วยมาก	89.2
3. กิจกรรมมีการส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.63	0.049	เห็นด้วยมากที่สุด	92.6

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ร้อยละ
4. นักศึกษามีความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากการได้ร่วมมือกันเรียนรู้	4.54	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด	90.8
5. กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักศึกษาล้าถามและกล้าตอบ และการแสดงความคิดเห็น	4.38	0.58	เห็นด้วยมากที่สุด	87.6
รวม	4.53	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด	90.6
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
1. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนมากยิ่งขึ้น	4.58	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด	91.6
2. ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เรื่องประเพณีที่สำคัญเป็นภาษาอังกฤษของประเทศในประชาคมอาเซียนมากยิ่งขึ้น	4.63	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด	92.6
3. ช่วยฝึกให้นักศึกษามีการเตรียมพร้อม เพื่อการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต	4.50	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	90.0
4. นักศึกษาสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้	4.38	0.58	เห็นด้วยมากที่สุด	87.6
5. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี	4.71	0.46	เห็นด้วยมากที่สุด	94.2
รวม	4.56	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด	91.2
โดยภาพรวม	4.54	0.52	เห็นด้วยมากที่สุด	90.8

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านและโยชน์ที่ได้รับ มีผลคะแนนโดยภาพรวมที่ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.54$ มีค่า S.D. = 0.52 หรือคิดเป็นร้อยละ 90.8 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีผลคะแนนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดในด้านประโยชน์ที่ได้รับ ที่ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.56$ มีค่า S.D. = 0.53 หรือคิดเป็นร้อยละ 91.2 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด และด้านที่มีผลคะแนนน้อยที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.52$ มีค่า S.D. = 0.51 หรือคิดเป็นร้อยละ 90.4 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด และด้านการจัดการเรียนการสอนที่ ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.53$ มีค่า S.D. = 0.51 หรือคิดเป็นร้อยละ 90.6 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุดตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ปีการศึกษา 2555 ในครั้งนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) พบว่า ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนแตกต่างกัน โดยมีผลการเรียนรู้ด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นที่ 5.7 คะแนน และมีผลคะแนนก่อนการทดลองที่ค่าเฉลี่ย 9.56 คะแนน และหลังการทดลองที่ 15.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ในส่วนของคะแนนการพัฒนาการของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มจำนวน 8 กลุ่มโดยเฉลี่ยการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 เรื่อง มีค่าเฉลี่ยการพัฒนาที่ 20.68 ซึ่งมีจัดอยู่ในกลุ่มเก่งมาก โดยเรื่องที่ มีผลการพัฒนาสูงสุดคือ เรื่องที่ 6 คือ Present the traditions of the countries in ASEAN Community มีคะแนนพัฒนาสูงสุดคือ 24.87 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก และส่วนเรื่องที่มีผลการพัฒนาน้อยที่สุดคือ เรื่องที่ 1 การก่อตั้ง ASEAN Community ที่ 14.93 คะแนน ซึ่งมีผลระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่ง

1.2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) อาจารย์ผู้สอนพบว่า ซึ่งมีการพิจารณา 4 ด้านโดยภาพรวมในการทำงานกลุ่มของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานได้เป็นอันดับหนึ่งคือด้าน การสร้างความคุ้นเคยและไว้วางใจกัน ลำดับ 2 คือ ด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ลำดับ 3 คือ ด้านการตั้งใจ และด้านสุดท้ายคือ ด้านการสื่อสารความหมาย

1.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) โดยภาพรวมนักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อด้านประโยชน์ที่ได้รับจากเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ระดับมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับ 2 คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านบรรยากาศในห้องเรียน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC นั้นมีประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด เรื่องวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะกับการพัฒนาผลการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มได้ดี และประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ เรื่อง นักศึกษาสามารถนำรูปแบบการเรียนรู้แบบการร่วมมือไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นได้ และเมื่อพิจารณาประเด็นด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่านักศึกษามีการเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง นักศึกษาได้เรียนรู้ร่วมกัน และทำงานร่วมกัน เพื่อเป้าหมายเดียวกัน และเห็นด้วยน้อยที่สุดในเรื่อง ด้านกิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้นักศึกษากล้าถามและกล้าตอบ และการแสดงความคิดเห็น และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ มีประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด เรื่องอาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือเรียนรู้ และเห็นด้วยน้อยที่สุดเรื่อง นักศึกษามีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียน เพื่อความสำเร็จของตนเองและกลุ่ม

2. การอภิปรายผล

2.1 พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ นักศึกษามีผลคะแนนสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ จากการเขียนสรุปเรื่องเป็นภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้อ่านประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนของนักศึกษาโดยใช้เทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับพัฒนาการอ่านควบคู่กับการเขียน (วัชร่า เล่าเรียนดี 2545 : 178) ในการนำเทคนิคการสอน CIRC ไปใช้ในการเขียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจนั้น อาจารย์ผู้สอนได้เริ่มต้นการสอนถึงหลักการเขียน รูปแบบการเขียน และวิธีการเขียนในแต่ละประเภท ตลอดจนหลักการอ่านเพื่อความจับประเด็น ให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงแนวคิดและสามารถฝึกปฏิบัติได้ หลังจากนั้นอาจารย์ได้เชื่อมโยงเนื้อหาการอ่านบทความเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาสรุปความคิดในรูปแบบของผัง

ความคิด โดยใช้หลักการตอบคำถาม Wh-H Questions (Who, What, When, Where, Why and How) ซึ่งทำให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องที่ทำมาเรื่อยๆ และสามารถนำมาเขียนสรุปความเป็นภาษาอังกฤษจากเรื่องที่ทำมาเรื่อยๆ จากวิธีดังกล่าวทำให้การเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 17-18) ที่ได้นำเสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ดังนี้ คือ มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกครั้ง ครูมีการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่าน วิธีการอ่าน วิธีการเขียนประโยคในลักษณะต่างๆ ชี้แนะให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน โครงสร้างประโยคในบทอ่าน มีการอ่านร่วมกัน ครูและนักเรียนทำความเข้าใจบทอ่าน โดยการซักถาม ประเด็นสำคัญในบทอ่าน โครงสร้างประโยค โดยครูพยายามใช้กิจกรรมการอ่านบูรณาการไปสู่การเขียน นอกจากนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ยังมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มที่จัดกลุ่มนักเรียน โดยความสามารถ สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แนะนำซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด มีการทดสอบ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของกลุ่ม ให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด

ในขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนการสอนในแต่ละบท ได้มีการทดสอบท้ายบทเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนพัฒนาของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่มีผลคะแนนการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยม คือ กลุ่มที่ 1 และ 5 โดยที่ทุกกลุ่มจะมีผลคะแนนการพัฒนาเพิ่มขึ้นจากเรื่องที่ 1 และพัฒนาสูงเพิ่มขึ้น จนมาถึงเรื่องที่ 3 ทุกคนมีผลการพัฒนาอยู่ในกลุ่มเก่งมาก เป็นเพราะนักศึกษามี การเรียนแบบร่วมมือกัน มีการแข่งขัน และให้รางวัลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2545 : 178) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันนั้น ครูจะต้องจัดโอกาส ส่งเสริม กระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้เป็นทีม โดยขึ้นอยู่แต่ละทีมจะใช้เทคนิควิธีที่ให้สมาชิกในทีม รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ต้องยอมรับเป้าหมายในกลุ่มเดียวกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยที่ผลสำเร็จของงานก็คือ ผลการปฏิบัติงานของทุกคนมีการมอบรางวัลกลุ่มที่ได้ รางวัลสูงสุด สมาชิกทุกคนมีการพัฒนาตนเอง และให้การยกย่องชมเชยให้รางวัลกลุ่มยอดเยี่ยม

2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) อาจารย์ ผู้สอนพบว่า โดยภาพรวมในการทำงานกลุ่มของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมรายด้าน พบว่า พฤติกรรมกรปฏิบัติงานได้เป็นอันดับหนึ่งคือด้าน การสร้างความคุ้นเคยและไว้วางใจกัน ลำดับ 2 คือ ด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง อันดับ 3 คือ ด้านการตั้งใจ และด้านสุดท้ายคือ ด้านการสื่อสาร ดังที่ วัชรี เล่าเรียนดี (2545 : 137-138) กล่าวไว้ว่าการเรียนแบบ

ร่วมมือกันนั้นต้องคำนึงถึงลักษณะและองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน คือ การพึ่งพาอาศัยกันและกันทางบวก การยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้นักศึกษาที่ทำงานร่วมกันในกลุ่มบรรลุสำเร็จได้

2.3 ความเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) โดยภาพรวมนักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ระดับมากที่สุดเป็นอันดับ 1 เพราะการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค CIRC เป็นกิจกรรม ที่สอนให้รู้จักการร่วมมือกัน มีการบูรณาการการอ่านกับการเขียนเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นเรื่องที่นักศึกษาได้ตระหนักการก้าวเข้าสู่เป็นประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ซึ่งจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมประเพณีตลอดจนประเพณีที่สำคัญต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดา ทิพย์สุข (2552) ที่ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIRC พบว่า นักเรียนมีความคิดด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาในด้านการสื่อความหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าพฤติกรรมทางด้านอื่นๆ อาจารย์สอนควรกระตุ้นให้นักศึกษาได้ร่วมกันคิดเห็น มีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวความคิดร่วมกัน โดยการซักถามให้มากยิ่งขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในวิชาอื่นๆ โดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC เช่น การอ่านภาษาอังกฤษทางธุรกิจ การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

1. หนังสือ

- คณะบริหารธุรกิจ. (2553). **หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ** : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีการสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่**. กรุงเทพฯ อักษรเจริญทัศน์
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : _____, (2540). **แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรีย์ เล่าเรียนดี. (2545). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2547). **เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุลยา เบญจกาญจน์. (2531). **การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** : มิตรครู.
- บำรุง โตรัตน์. (2532). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2535). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** : สารพัฒนาหลักสูตร.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2539). **ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. (2532). **การสอนภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2535). **การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2543). **การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- จันทร์ดา ตันติพงศานุรักษ์. (2543). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้** : กรมวิชาการ.

2. วิทยานิพนธ์

พจนา เขียนสะอาด. (2547). “การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียน เรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รักษ์สุดา ทรัพย์มาก. (2548). “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC)

และการประเมินตามสภาพจริง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รัชนิกรนิภา มีมาก. (2548). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำพลับพลาวิทยาการ โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้.

การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธิดา ทิพย์สุข. (2552). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3. อ้างอิงจากต่างประเทศ

Allen, Edward and Rebecca M. Valette. (1977). *Classroom Techniques and English as Second Language*. New York : Harcourt Brace Jovanovich.

Smith, Larry E Ed. (1981). *English for Cross – Culture Communication*. Hong Kong : The Macmillan Press.

Willkins, D.A. (1976). *Second – Language Learning and Teaching*. London : Edward Arnold.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเรื่องประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน
พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

รายการ	ความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน					
1. ยอมรับการตัดสินใจของมติกลุ่ม					
2. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม					
3. พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้อย่างทั่วถึง					
4. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
5. มีความเป็นกันเองกับสมาชิกกลุ่ม					
การสื่อสารความหมาย					
1. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน					
2. อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง					
3. ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม					
4. มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม					
5. เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่ม					
การจูงใจ					
1. การพูดชมเชยสมาชิกในกลุ่ม					
2. การกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย					
3. ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานในกลุ่ม					
4. เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก					
การแก้ไขปัญหา ความขัดแย้ง					
1. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา					
2. ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม					
3. ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา					
4. กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม					
5. ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น					

ข้อเสนอแนะ .....

.....

แบบสอบถามเรื่องความคิดเห็นการจัดการเรียนการสอน
พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

รายการ	ความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
1. อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้					
2. นักศึกษามีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรู้ เพื่อความสำเร็จของตนเองและกลุ่ม					
3. บรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้จากการทำงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
4. นักศึกษาสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากการร่วมมือกัน					
5. นักศึกษามีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันมากขึ้น					
6. กิจกรรมมีการส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
7. นักศึกษามีความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากการได้ร่วมมือกันเรียนรู้					
8. กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักศึกษากำถาม และกล้าตอบ และการแสดงความคิดเห็น					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนมากยิ่งขึ้น					
2. ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เรื่องประเพณีที่สำคัญเป็นภาษาอังกฤษของประเทศในประชาคมอาเซียนมากยิ่งขึ้น					
3. ช่วยฝึกให้นักศึกษามีการเตรียมพร้อม เพื่อการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต					
4. นักศึกษาสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้					
5. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะกับการการพัฒนาผลการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานกลุ่ม ได้ดี					

ข้อเสนอแนะ .....

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบทักษะการเขียนและการอ่านภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับประเพณีของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการทดลอง

Directions: Read the following passage, then answer WH-H Questions (Who, What happen, When, Where, why, and How) and summarize it precisely. (20 Marks)

Khmer cuisine is similar to that of its Southeast Asian neighbors. It shares many similarities with Thai cuisine, Vietnamese cuisine and Teochew cuisine. Cambodian cuisine also uses fish sauce in soups, stir-fried cuisine, and as dippings. The Chinese influence can be noted in the common chha (Khmer: គាវ, Stir frying) and in the use of many variations of rice noodles. A particular popular dish of ultimately Chinese origin is "pork broth rice noodle soup", similar to phở, called kuy tieu. Indian influenced dishes include many types of curry known as kari (Khmer: ករី) that call for dried spices such as star anise, cardamom, cinnamon, nutmeg and fennel as well as local ingredients like lemongrass, garlic, kaffir lime leaves, shallots and galangal that give dishes a distinctive Cambodian flavor.[10] Banh Chaew, the Khmer version of the Vietnamese Bánh xèo, is also a popular dish. Khmer cuisine is noted for the use of prahok (ប្រហុក), a type of fermented fish paste, in many dishes as a distinctive flavoring. When prahok is not used, it is likely to be kap' instead, a kind of fermented shrimp paste. Coconut milk is the main ingredient of many Khmer curries and desserts. Cambodians prefer either jasmine rice or sticky (glutinous) rice. The latter is used more in dessert dishes with fruits such as durian while jasmine rice is eaten with meals. Almost every meal is eaten with a bowl of rice. Typically, Cambodians eat their meals with at least three or four separate dishes. Each individual dish will usually be one of either sweet, sour, salty or bitter. Chili is usually left up to the individual to add themselves. In this way Cambodians ensure that they get a bit of every flavor to satisfy their palates. Regional Cambodian cuisine offers some unique dishes influenced by the traditions of local ethnic groups. In Kampot and Kep, known for its Kampot Pepper Crab or Kdam Chha Mrich Kchei in Khmer. This dish is prepared with a local crab fried with the black pepper from area pepper fields. Kula people, an ethnic group of Pailin Province, originated Mee Kola, a vegetarian rice stick noodle dish. In southeastern Cambodia influence of Vietnamese cuisine are strong, evidenced by Bánh tráng which is ubiquitous in southeastern Cambodia but virtually unknown elsewhere. The region between Siem Reap and Kampong Thom, an area with many Chinese Cambodians, displays Khmer versions of many Chinese dishes.

ภาคผนวก ค

ผลคะแนนทักษะการเขียนและการอ่านทักษะการเขียนและการอ่านภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับประเพณีของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการทดลอง

การวัดผลการเรียนรู้ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆ
ในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ CIRC คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ลำดับ	รหัสประจำตัว	ชื่อ - สกุล	ก่อน	หลัง	เพิ่มขึ้น
1	2551051341101	นางสาวธันยาภรณ์ อภิขิต	9	15	6
2	2551051341103	นางสาวนรมน มุทุสิทธิ์	12	17	5
3	2551051341106	นางสาวปานตา สิงห์พะนาท	13	19	6
4	2551051341108	นางสาวสุธาสินี สมัญกลาง	11	17	6
5	2551051341110	นางสาวหทัยชนก ชุ่มชื่น	10	16	6
6	2551051341112	นางสาวจันทิมา พรหมเชื้อ	9	17	8
7	2551051341114	นางสาวประทุมพร วงศ์สามารถ	10	17	6
8	2551051341116	นางสาวชนัญญา บุญชู	11	16	5
9	2551051341117	นางสาวเสาวลักษณ์ ทองมาลี	9	18	9
10	2551051341118	นายศรายุทธ มณีรัตน์	12	18	6
11	2551051341120	นางสาวดวงเดือน อ่อนน้อม	10	14	3
12	2551051341124	นางสาวพิมพ์า ยังละอ	11	15	4
13	2551051341125	นางสาวแพรวดี วงษ์สาตรสาย	8	15	7
14	2551051341126	นางสาวปาริชาติ ภูน้อย	7	15	8
15	2551051341127	นางสาวกนกพร ศรีสงคราม	12	16	4
16	2551051341128	นางสาวจรีรัตน์ เสือทอง	10	17	6
17	2551051341129	นางสาวศลินทิพย์ เมืองคลี	12	18	6
18	2551051341130	นางสาวประภาวดี มากยอด	10	16	6
19	2551051341131	นายสันติสุข ยอดยิ่ง	8	12	4
20	2551051341132	นางสาวญาณชาติ บุรณสมภพ	7	17	10
21	2551051341135	นางสาวจุฑามาส รุ่งเรือง	5	16	11
22	2551051341136	นางสาวกนกวรรณ ริมเถื่อน	10	14	4
23	2551051341138	นางสาวสุนิตษา โกเมศ	5	10	5

ลำดับ	รหัสประจำตัว	ชื่อ - สกุล	ก่อน	หลัง	เพิ่มขึ้น
24	2551051341139	นางสาวภัสรา กันเขียน	8	11	3
25	2551051341140	นางสาวสาวิตรี อารีรักษ์	12	18	6
26	2551051341141	นางสาวรัชชา น้อยเจริญ	11	17	6
27	2551051341142	นางสาวอัจฉริยา ทองดี	11	15	4
28	2551051341143	นายภราดร ห้วยหงษ์ทอง	6	14	8
29	2551051341144	นางสาวจันจิรา ภู่ออด	8	12	4
30	2551051341145	นางสาวอัจฉรา รวงผึ้ง	11	18	7
31	2551051341148	นางสาวอังคณา ศักดาเดชฤทธิ์	11	16	5
32	2551051341149	นางสาวพลอยปภัส พึ่งโต	9	14	5
33	2551051341150	นายจิรยุทธ์ สร้อยประสงค์	8	17	9
34	2551051341152	นางสาวพรนภา เกตุแก้ว	5	12	7
35	2551051341153	นายวรเชษฐ์ ทองเขียว	7	11	4
36	2551051341155	นางสาวปองกานต์ เดชฤดี	11	14	3
37	2551051341156	นางสาวอัครากร ท่าสละ	10	13	3
38	2551051341157	นางสาวสุทิตา นาคพล	14	16	2
39	2551051341159	นายประสาทพร พรหมณโต	10	15	5
ค่าเฉลี่ย			9.56	15.33	5.7

ภาคผนวก ง
รูปภาพประกอบการจัดการเรียนรู้

รูปภาพประกอบการจัดการเรียนรู้

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ประวัติคณะผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวลักขณา บุญณรงค์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Lakkana Bunnarong
- เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 37001-00325-84-8
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ (พนักงานมหาวิทยาลัย)
- หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ที่ทำงาน

โทรศัพท์มือถือ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

ที่อยู่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

รัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล เขต 3 ต.หัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบฯ 77110

ที่ทำงาน 032-618500 ต่อ 3801

โทรศัพท์มือถือ 085-9362418

โทรสาร 032-618570

(e-mail) pao_pao2523@hotmail.com

2. ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ	ชื่อเต็มคุณวุฒิ/ปริญญา (ชื่อย่อ)	สาขาวิชาที่จบการศึกษา	สถาบันที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิต(ศศบ.)	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	วิชาชีพครู	การสอนภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต
ประกาศนียบัตร	อบรมการสอนภาษาอังกฤษ	การสอนภาษาอังกฤษ	India
ปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ศศม.)	ภาษาศาสตร์ประยุกต์และ การสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา

3. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

ผู้วิจัยมีความชำนาญเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาขาวิชาการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการโรงแรม

เนื่องจากผู้วิจัยมีประสบการณ์การทำงานในบริษัทนำเที่ยว และงานด้านการโรงแรมเป็นระยะเวลา 3 ปี

4. งานวิจัยที่ทำสำเร็จ งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการ

โรงแรม โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล ประจำปี 2554